

ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวไหมเงิน แก่นอาสา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

By

MISS Mai-Ngern KAEN-ASA

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Academic Year 2024

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการ
พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดย นางสาวไหมเงิน แก่นอาสา
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

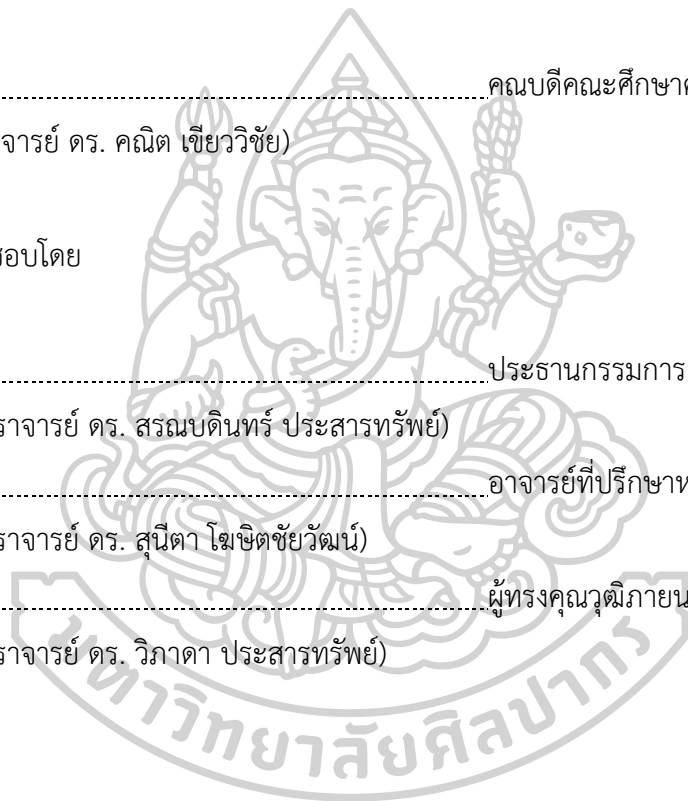
.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

630620166 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, การจัดการเรียนรู้ / การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ / ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นางสาว ไหมเงิน แก่นอาสา: ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยการเลือกแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูด อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

630620166 : Major ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Keyword : Speaking Skill, task based

MISS Mai-Ngern KAEN-ASA : The Effects of Learning Management through Task-based Learning Approach to Promote English Speaking Skills of the Ninth Grade Students Thesis advisor : Assistant Professor Dr. Suneeta Kositchaivat

The purposes of this research were 1) to compare English speaking skill after using a task-based learning approach of Mathayom 3 Students and 2) to study students' satisfactions toward a task-based learning approach. The sample group consisted of 35 students who studied Basic English 6 during the second semester of academic year 2023. They were selected by using cluster random sampling. The research instruments were 1) Lesson plans to enhance speaking skill 2) The satisfaction assessment toward the development of English speaking skill by using task-based learning approach 3) Pre-test and Post test of speaking skill. The standard deviation and the mean of items were used to evaluate the students' satisfactions toward the development of English speaking skill by using task-based learning approach.

The results of the study were as follows:

1. The students' speaking skill after using task-based learning approach was significantly higher than before at .05 level.
2. The students' satisfactions toward a task-based learning approach was at the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุณีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักของวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำชี้แนะ และคอยติดตามการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้อง กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรณ บดินทร์ ประสารทรัพย์ ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาตรวจสอบและแก้ไขพร้อมให้คำชี้แนะเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ผู้ทรงคุณวุฒิคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำแนะนำและความช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ให้ผู้วิจัยนำไปพัฒนาปรับปรุงวิทยานิพนธ์ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ ตาละลักษมณ์ อาจารย์ตรีณัฐ สุนทรวิภาต อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี นายณัฐดนัย สุวรรณสังข์ ครูชำนาญการ โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่กรุณาช่วยเหลือในการตรวจเครื่องมือวิจัยและตรวจการใช้ภาษา เป็นส่วนช่วยให้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ให้มีความเหมาะสมและถูกต้อง เพื่อให้เกิดผลลัพธ์แก่ผู้เรียนในการเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เครื่องมือของผู้วิจัยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กราบของพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดลองเครื่องมือวิจัย อีกทั้งขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2566 ที่ให้ความร่วมมือ และตั้งใจในการทดลองเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณแม่สุภัทรา ทับเคลียว และคุณพ่อเชิดวุฒิ แก่นอาสา

ที่คอยสนับสนุน ส่งเสริมกำลังใจ และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ หากไม่ได้รับความช่วยเหลือและกำลังใจจากท่านทั้งสอง ผู้วิจัยคงไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์นี้ออกมาได้สำเร็จลุล่วง

ไหมเงิน แก่นอาสา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1.....	12
บทนำ.....	12
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	12
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	14
สมมติฐานการวิจัย.....	15
ขอบเขตของการวิจัย.....	15
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	15
2. ตัวแปรที่ศึกษา.....	15
3. ระยะเวลาในการทดลอง.....	15
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	16
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	16
บทที่ 2.....	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	18
1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	18

1.2 ตัวชี้วัดรายวิชา	18
1.3 คุณภาพผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	19
1.4 หลักสูตรสถานศึกษาภาษาต่างประเทศโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	19
1.5 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ 6	19
2. การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	20
2.1 คำจำกัดความของภาระงาน	20
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	22
2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	22
2.4 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน	25
2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	30
2.6 ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนการพูดภาษาอังกฤษ.....	32
2.7 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	34
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	38
3.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	39
3.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	40
3.3 การสอนพูดภาษาอังกฤษ.....	41
3.4 การประเมินทักษะการพูด	43
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูด ภาษาอังกฤษ.....	46
งานวิจัยในประเทศ.....	46
งานวิจัยต่างประเทศ.....	48
บทที่ 3.....	50
วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	50

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
2. ตัวแปรที่ศึกษา	50
3. รูปแบบการวิจัย.....	51
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	51
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
7. สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 4.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	57
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	58
บทที่ 5.....	61
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	62
การอภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	65
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน.....	65
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	65
ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก.....	67
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	68

ภาคผนวก ข การตรวจคุณภาพของเครื่องมือ	69
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	78
ภาคผนวก ง ตัวอย่างบทเรียน	84
ภาคผนวก จ	1
ภาคผนวก ฉ	4
ภาคผนวก ช	6
รายการอ้างอิง	14
ประวัติผู้เขียน	19

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดแบบภาพรวม (Holistic Rubrics) โดย (M. Spratt, 2005) แบ่งระดับการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ	45
ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วน (Analytic Rubric) ซึ่งได้แบ่งหัวข้อการประเมินและอธิบายรายการประเมินในแต่ละส่วน.....	45
ตารางที่ 3 หัวข้อบทเรียนที่ใช้ บทเรียนย่อยและรายละเอียดในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้	52
ตารางที่ 4 กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (Table of English Speaking Test Specification).....	54
ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	57
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	58
ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	70
ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	72
ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน.....	74
ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	76

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคที่การติดต่อไร้พรมแดน เราจึงมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทำความเข้าใจ ทั้งเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เศรษฐกิจ รวมถึงด้านวิชาการต่างๆ อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ภาษาต่างประเทศเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับต่างประเทศ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น อีกทั้งเข้าใจถึงความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ และใช้ในการศึกษาต่อ รวมทั้งมีความการพูดสนทนา การอภิปราย การพูดนำเสนอ ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดทักษะความชำนาญ ซึ่งทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันที่ใช้ค่อนข้างบ่อย เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกได้ (ธวัชพร ตันตระกูล, 2557) แต่ระบบการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันมักจะเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นไวยากรณ์เป็นหลัก ใช้ภาษาในการสื่อสาร นอกจากนี้ในการฟัง การพูด การสนทนา การออกเสียงนั้นมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาทักษะด้านการพูดเป็นอย่างมาก แต่เป็นจุดที่ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนจริงค่อนข้างน้อย การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นควรเริ่มจากชั้นประถมศึกษา ไม่เพียงแต่สอนไวยากรณ์เท่านั้น แต่ควรเป็นการเน้นการสอนสนทนา (พงษ์ประภากรณ์ สุระรินทร์, 2556) ดังที่ Nunan (2004) กล่าวว่า การฝึกพูดนั้น ครูควรเป็นผู้เลือกเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด และมีการจัดรูปแบบการสอนทักษะการพูดให้มีความชัดเจน หากผู้เรียนได้เรียนรู้กับวิธีที่เหมาะสม ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองให้มีความสามารถได้ด้วยตนเอง และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะต้องสร้างเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับความสนใจของผู้เรียน โดยคัดเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาที่ผู้สอนต้องการสอน หรือทักษะที่ต้องการพัฒนา ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับชั้นที่จะไปสู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะการพูดมากขึ้น เนื่องจาก

หลักสูตรนั้นมีวิชาที่เน้นทักษะการพูด ในปัจจุบันผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังขาดทักษะที่จำเป็นนั่นคือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กล่าวคือนักเรียนมีทักษะในด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต้องส่งเสริมเพื่อให้มีความสามารถในการพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้สอนหาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนไม่ได้ ผู้เรียนจึงขาดแรงจูงใจและความสนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเท่าที่ควร การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์ ซึ่งไม่คำนึงและตระหนักถึงการนำไปใช้เท่าที่ควร (ทรรศนีย์ วรหาคำ, 2558)

ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบนั้นมีข้อโดดเด่น ขั้นตอน และวิธีการที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมให้ทักษะด้านการพูดของผู้เรียนดีขึ้นคือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนได้เรียนรู้จากงานที่ปฏิบัติที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเป็นการตอบสนองต่อทักษะการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นการสอนที่มีความน่าสนใจ คือ การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการสอนที่เน้นกระบวนการที่ยึดภาระงานเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงาน เมื่อนักเรียนมีการอภิปรายหรือสนทนาอย่างอิสระในชั้นเรียน พวกเขามีโอกาสนำไปใช้นอกชั้นเรียน (Harmer, 1988) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประโยชน์มากมาย เช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัวแล้วจึงนำเสนอภาระงานให้ผู้เรียนผู้อื่น ผู้เรียนจึงได้ใช้ภาษาและใช้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว จากการเรียนรู้จากการกระทำภาระงานและผลสะท้อนจากภาระงาน หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยการจัดการจัดกิจกรรมให้สำเร็จ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) ของ (Willis, 2007) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนแรกเป็นการกำหนดภาระงาน โดยครูเป็นผู้กำหนดหัวข้อ และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ให้จดจำวลี คำศัพท์ หรือประโยคในระหว่างปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการทำภาระงาน ขั้นที่สองขั้นปฏิบัติงาน เป็นการฝึกปฏิบัติแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ ผู้เรียนต้องทำรายงานและสรุปการเรียนรู้ จากนั้นนำเสนอผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานโดยการพูดหรือเขียน ขั้นสุดท้ายคือขั้นติดตามผล ขั้นตอนสำคัญของการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเฉพาเจาะจงกับภาระงาน ซึ่งมีผู้วิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน (กัลยารัตน์ เศวตนันท์, 2553) คือการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับบทเรียนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติงาน (Task-based Learning)

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานของ (รัตฐา ไทรพงษ์พันธ์, 2559) ที่ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน, Sketchnote, ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่ารูปแบบการอ่านแบบเน้นภาระงานที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี และคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2017) ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ดังนั้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ และเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและต่อยอดไปถึงทักษะอื่นๆในระดับสูงขึ้นไป เมื่อ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาดำเนินกิจกรรมการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น มีความมั่นใจในตนเองและใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงภาษาอย่างแท้จริงและทั่วถึง และเป็นวิธีที่มีความเหมาะสมกับสภาพผู้เรียน

คำถามงานวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยและพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาของงานวิจัยในหัวข้อ ผลของการจัดการเรียนเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานครแบ่งออกเป็น 10 ห้องเรียน นักเรียนรวมทั้งสิ้นจำนวน 360 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 จำนวน 35 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.2 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยกำหนดการทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เป็นระยะเวลา รวม 6 สัปดาห์ 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยไม่รวมระยะเวลาทดสอบก่อนเรียน 1 คาบเรียน และทดสอบหลังเรียน 1 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 6 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามความหมายเฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิจัย และผู้ศึกษางานวิจัย ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรม ภายใต้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบ การทำงานร่วมกันในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนแบบไม่ตึงเครียด โดยเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องจาก หลักสูตร และเน้นตามความสนใจของผู้เรียนเพื่อสร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึกโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง เพื่อสื่อความหมาย เป็นผลที่ได้รับจากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงาน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้รับ จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยออกมาในรูปแบบของผลคะแนน

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ ออกมาในรูปแบบคะแนน คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็น ด้านเนื้อหา ด้าน กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 15 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ (Linkert, 1961)

4. ประชากร หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102)

ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีความสนใจในการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ สำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษที่จะให้ผู้สอนสามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนได้

2. ใช้เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนใน ระดับอื่นๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากหัวข้อวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.2 ตัวชี้วัดรายวิชา

1.3 คุณภาพผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.4 หลักสูตรสถานศึกษาภาษาต่างประเทศโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.5 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ 6

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.1 คำจำกัดความของภาระงาน

2.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.4 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน

2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.6 ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนพูดภาษาอังกฤษ

2.7 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.3 การสอนพูดภาษาอังกฤษ

3.4 การประเมินทักษะการพูด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทักษะการพูด

- งานวิจัยในประเทศ
- งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการพูดไว้ดังนี้ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น นำเสนอข้อมูล และความคิดเห็นต่างๆอย่างเหมาะสม 2) ภาษาและวัฒนธรรม หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม 3) ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อแสวงหาความรู้ และ 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 ตัวชี้วัดรายวิชา

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการและเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1.3 คุณภาพผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังนี้ ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบอกความรู้สึกตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัว พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม หรือเจ้าของภาษา พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการพูดสื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

1.4 หลักสูตรสถานศึกษาภาษาต่างประเทศโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง 2566 โดยมุ่งหวังพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะความสามารถ มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสำคัญ เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาหรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สามารถแข่งขันกับสังคมโลกได้

1.5 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ 6

ศึกษา อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา บทร้อยกรองสั้น ๆ ปฏิบัติตามคำขอร้อง แนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายที่ฟังและอ่าน ใช้ภาษาที่สื่อความหมายชัดเจน กริยาท่าทาง น้ำเสียงในการสื่อสาร สนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และสามารถจำแนกให้เหตุผลที่ดี เหมาะสมและเหตุผลที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสม พูดและเขียนคำศัพท์สำนวน ประโยค ข้อความที่ไม่ใช่ความเรียงในการขอและให้ข้อมูลแสดงความต้องการ เสนอให้ความช่วยเหลือและเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมตอบรับและปฏิเสธ อธิบาย เปรียบเทียบความเหมือนและ

ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย บรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลประกอบ เรียนรู้สรุปใจความสำคัญหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่อง ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคมโลก เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจอย่างเหมาะสมสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม สรุปความรู้ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอนและน่าเชื่อถือ

โดยใช้กระบวนการฝึกทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่านและสามารถเขียนเรียบเรียงความคิด ข้อคิดเห็นให้ข้อเสนอโดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องโดยการวิเคราะห์ การตีความ การให้เหตุผล ยกตัวอย่างประกอบ การเปรียบเทียบ การอธิบายความเหมือนและความแตกต่างชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยอย่างสร้างสรรค์โดยการนำเสนอด้วยการอธิบายด้วยแผนที่และแผนภาพ การสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น มีเหตุผล สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ในสังคมโลก และสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และเรียนรู้จากสถานการณ์ที่ถูกสร้างให้เสมือนโลกแห่งความเป็นจริง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษา อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรม

2.1 คำจำกัดความของภาระงาน

จากการศึกษาเกี่ยวกับคำจำกัดความของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาและเกิดทักษะที่สำคัญในการใช้ภาษาในห้องเรียน ได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้คำจำกัดความและรายละเอียดดังต่อไปนี้

Long (2015) ได้นิยาม ภาระงานว่า ชิ้นงานที่เป็นภาระของตัวเองหรือใครก็ได้ หรือ ทำอย่างอิสระหรือเพื่อผลตอบแทน ในอีกความหมายหนึ่ง ภาระงาน คือ สิ่งที่คนทำอยู่เป็นประจำทุกวัน

Richards (2001) ได้ให้คำจำกัดความของภาระงานว่า กิจกรรมหรือการกระทำที่ถูกทำให้เกิดผลลัพธ์ คือกระบวนการหรือความเข้าใจในภาษา ภาระงานอาจมีความเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ผู้สอนต้องกำหนดว่าอะไรคือผลสำเร็จของภาระงาน ความหลากหลายและแตกต่างของภาระงานในการสอนภาษา ทำให้การสอนภาษาได้ใช้การสื่อสารมากยิ่งขึ้น จุดประสงค์ในการทำกิจกรรมในห้องเรียนคือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและได้ฝึกฝนด้วยตนเอง

Carroll (1980) ให้คำจำกัดความไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมต่างๆ ที่ซึ่งผู้เรียนได้มีส่วนร่วม อีกทั้งมีความเหมาะสมในด้านเวลา สถานที่ เพื่อให้วัตถุประสงค์ในการเรียนประสบผลสำเร็จ

Breen (1987) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ภาระงานเป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา โดยภาระงานมีหลายประเภท ในบางประเภทอาจจะเป็นแบบฝึกหัดแบบง่ายๆ และสั้นๆ ไปจนถึงกิจกรรมที่มีความซับซ้อนและใช้เวลาค่อนข้างมากในการทำกิจกรรม

Nunan (2004) กล่าวว่า คือ งานในชั้นเรียนที่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจของผู้เรียน การใช้ภาษา การผลิตภาษา หรือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของผู้เรียนในขณะที่มีการเรียนภาษา โต้ตอบโดยใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร ขณะที่ผู้เรียนให้ความสนใจในไปที่ความรู้ด้านไวยากรณ์เพื่อแสดงออกในด้านความหมาย และให้ผู้เรียนให้ความสนใจกับการสื่อความหมายมากกว่าการผลิตภาษาอย่างไรให้ถูกต้องตามรูปแบบ

Willis (2007) ให้คำจำกัดความไว้ว่า ภาระงาน คือ กิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างทำกิจกรรมหรือชิ้นงานนั้นจนสำเร็จ หรือเป้าหมายอื่นเพื่อการแก้ปัญหาในการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยกิจกรรมมีความหลากหลาย อาจเป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน

Bachman (1996) ให้คำจำกัดความไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลในการใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ในสถานการณ์เฉพาะ

Skehan (2000) กล่าวว่า ภาระงาน คือ กิจกรรมที่ความหมายนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด อีกทั้งกิจกรรมนั้นๆ ต้องมีความเกี่ยวข้องกับบริบทของการสื่อสารในชีวิตจริง ควรให้ความสำคัญกับการทำชิ้นงานให้สำเร็จสมบูรณ์ และมีการประเมินผลลัพธ์ของงานที่ปรากฏ

Ellis (2003) ได้นิยามว่า ภาระงาน คือ แผนการทำงานที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป้าหมายในการทำภาระงานให้สำเร็จ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนต้องฝึกใช้ภาษาจากสถานการณ์จริง

เพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจความหมายของภาษา และผู้เรียนต้องใช้ความรู้ความเข้าใจของตนเองในการใช้ภาษา

กล่าวโดยสรุปว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือ กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร อีกทั้งส่งเสริม และกระตุ้นผู้เรียนให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรมและความสามารถในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติโดยใช้ภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะที่มุ่งหวัง และการใช้ภาษาเป้าหมายในการสนทนาในโลกแห่งความเป็นจริง

2.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

กิจกรรมการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติตามแนวคิดของ (Prabhu, 1987) เชื่อว่าการที่ผู้เรียนจะพัฒนาภาษานั้นต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาความเข้าใจภาษาก่อน ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ภาระงานปฏิบัติถือเป็นโอกาสที่ผู้สอนได้มอบให้แก่ผู้เรียนใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยกิจกรรมนั้นมีมากมายและมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป โดยนักการศึกษาหลายท่านได้ยกตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังนี้

Long (2015) ได้ให้ตัวอย่างกิจกรรมที่เน้นภาระงาน ประกอบด้วย การทาสีรั้ว การแต่งตัวให้เด็ก การตอบแบบฟอร์ม การซื้อรองเท้า การจองตั๋วเครื่องบิน การพิมพ์จดหมาย การชั่งน้ำหนักผู้ป่วย การแยกประเภทของจดหมาย การจองโรงแรม การเขียนเช็ค การหาจุดหมายปลายทาง และการขอความช่วยเหลือบนท้องถนน Richards (2001) กล่าวถึงกิจกรรมการเขียนแผนขณะฟังเพลง และการทำตามคำสั่ง ถือเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจทางภาษา (Breen, 1987) ตัวอย่างกิจกรรมที่เสริมการเรียนรู้ทางภาษา เช่น กิจกรรมกลุ่มการแก้ปัญหา กิจกรรมการจำลองเหตุการณ์ และกิจกรรมที่ใช้การตัดสินใจ เป็นต้น และ Willis (2007) กล่าวถึงกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ประสบการณ์ส่วนตัว หรือความรู้ทั่วไปของผู้เรียน ภาระงานอาจอยู่ในรูปแบบงานเขียนและอาจเป็นกิจกรรมอื่นๆ อย่างเช่น เกมต่างๆ การสาธิต หรือการสัมภาษณ์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นประกอบด้วยหลายองค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบนั้นเป็นพื้นฐานของภาระงาน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อีกทั้งได้อธิบายถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้นั้นๆ ดังนี้

Willis (2007) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) คือ ขั้นที่ผู้สอนจะเป็นผู้นำเสนอหัวข้อที่เรียนให้กับผู้เรียน เน้นย้ำ คำศัพท์และวลีที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน รวมถึงอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้นักเรียนทราบและเพื่อเตรียมสำหรับการปฏิบัติงาน โดยผู้สอนอาจให้ดูตัวอย่างที่สอดคล้องกันเพื่อเป็นแนวทาง

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) คือ ขั้นที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีผู้สอนคอยสังเกตและให้ความช่วยเหลือ จากนั้นผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนอผลงานให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง โดยอธิบายสิ่งที่ตนเองค้นพบ อาจอยู่ในรูปแบบการรายงานหน้าชั้นเรียนหรือเขียนรายงานและเปรียบเทียบผลงานกับเพื่อนร่วมชั้น

3) ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) คือ ขั้นที่ผู้เรียนต้องวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษาและรูปแบบทางภาษาจากชิ้นงานที่ได้ปฏิบัติไป หลังจากนั้นผู้สอนจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ วลีและรูปแบบทางภาษาใหม่ที่เกิดขึ้นระหว่างหรือหลังการวิเคราะห์และอภิปราย

Shavelson and Stern (1981) ได้จำแนกองค์ประกอบไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1) เนื้อหา (Content) คือ เนื้อหาสำคัญที่จะสอน
 2) อุปกรณ์ (Materials) คือ สิ่งที่ผู้เรียนสามารถสังเกตหรือจับต้องได้
 3) กิจกรรม (Activities) คือ กิจกรรมที่นักเรียนและครูจะทำระหว่างบทเรียน
 4) จุดมุ่งหมาย (Goal) คือ ความตั้งใจของผู้สอนที่มีต่อชิ้นงาน
 5) ผู้เรียน (Students) คือ ความฉลาด ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
 เป็นสิ่งสำคัญ

6) เครือข่ายสังคม (Social community) คือ ภาพรวมของห้องเรียนและความรู้สึกของผู้เรียนในภาพรวม

Candlin (1987) ได้จำแนกองค์ประกอบของภาระงาน จำนวน 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1) ตัวป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่นำเสนอเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงาน
 2) บทบาท (Role) คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนร่วมในภาระงาน
 3) สภาพแวดล้อม (Setting) คือ สถานที่ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกห้องเรียน
 4) การกระทำ (Action) คือ กระบวนการ หรือชิ้นงานย่อยที่ถูกกระทำโดยผู้เรียน
 5) การสังเกต (Monitoring) คือ การควบคุมการทำงาน

6) ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ เป้าหมายของภาระงาน

7) ผลตอบรับ (Feedback) คือ ผลการประเมินของภาระงาน

Ellis (2003) ได้จำแนกองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1) จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ เป้าหมายของการปฏิบัติภาระงาน กำหนดว่าทำเพื่อพัฒนาอะไร เช่น เพื่อการฝึกการบรรยายสิ่งของ เป็นต้น

2) การป้อนข้อมูล (Inputs) คือ การที่ผู้สอนให้ข้อมูลของภาระงานแก่ผู้เรียน

3) เงื่อนไข (Conditions) คือ วิธีการในการนำเสนอข้อมูลของผู้สอน

4) กระบวนการ (Procedures) คือ กระบวนการในการปฏิบัติภาระงาน เช่น กิจกรรมกลุ่ม หรือกิจกรรมคู่

5) การคาดการณ์ผลลัพธ์ (Predicted outcomes)

5.1) ชิ้นงาน (Products) คือ คาดการณ์จากชิ้นงาน

5.2) ขั้นตอน (Processes) คือ คาดการณ์จากกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติภาระงาน

Nunan (2004) กำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1) จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ การกำหนดจุดประสงค์ เพื่อให้ทราบว่าหลังจบบทเรียนผู้เรียนจะเกิดทักษะหรือได้เรียนรู้อะไร

2) การป้อนข้อมูล (Inputs) คือ การรับข้อมูลจากการอ่าน การฟัง เพื่อนำมาปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จ โดยข้อมูลอาจมาจากตำราเรียน ผู้สอนหรือแหล่งข้อมูลอื่นๆ รวมทั้งความรู้ที่ผู้เรียนมี และไม่สามารถสร้างข้อมูลขึ้นมาได้ ต้องเป็นข้อมูลจริงหรือเสมือนความจริง

3) กระบวนการ (Procedures) คือ วิธีการที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามในการปฏิบัติภาระงาน ต้องเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง คือในห้องปฏิบัติอย่างไรในชีวิตจริงผู้เรียนก็ควรปฏิบัติได้แบบนั้น เช่น การอ่านจับใจความ หากสอนโดยใช้กระบวนการกวาดสายตา เมื่อผู้เรียนไปปฏิบัติจริงก็ควรอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ เป็นต้น

4) ชนิดภาระงาน (Task types) คือ กิจกรรมที่นำมาใช้ เช่น กิจกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมการคิด กิจกรรมการและเปลี่ยนข้อมูลที่หายไป เป็นต้น

5) บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน (Teacher and Learner Roles) คือ สิ่งที่คาดหวังจากตัวผู้สอนและผู้เรียนให้ปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติภาระงานจนถึงการปฏิบัติภาระงานสำเร็จ โดยบทบาทจะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของกิจกรรมและภาระงาน

6) สถานที่ (Setting) คือ การจัดบริบทในห้องเรียนให้เป็นไปตามสถานการณ์ ให้มีความสอดคล้องกับเรื่องที่เรียนและกิจกรรมที่ปฏิบัติ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบไปด้วยเป้าหมาย การป้อนข้อมูล กระบวนการปฏิบัติภาระงาน ประเภทของภาระงาน บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน และสถานที่ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าว เพื่อเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาทักษะได้มากที่สุด

2.4 ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประเภทของกิจกรรมมากมายและมีความแตกต่างกันออกไป แต่ล้วนมีเป้าหมายเดียวกันคือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าใจในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์ที่สร้างขึ้นเสมือนในโลกความเป็นจริง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในภาษาเป้าหมายมากยิ่งขึ้น โดยมีนักการศึกษาจำแนกประเภทของกิจกรรมไว้ ดังนี้

Prabhu (1987) ได้จัดประเภทของภาระงานออกเป็น 3 ประเภท

1) กิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป (Information gap activity) คือ กิจกรรมที่มีการส่งข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปอีกรับอีกคนหนึ่ง หรือกิจกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้อีกมาเติมในช่องว่างที่ถูกกำหนดไว้แล้ว กิจกรรมจะมีความเกี่ยวข้องข้องกับการเลือกข้อมูลให้สอดคล้องและถูกต้อง โดยกิจกรรมเน้นการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีการสร้างสถานการณ์ให้เสมือนชีวิตจริง โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะด้านไวยากรณ์และการพูด

2) กิจกรรมหาสาเหตุ (Reasoning-gap activity) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล และการได้รับข้อมูลใหม่ๆที่ผ่านกระบวนการวินิจฉัย การอนุมาน เหตุผลจะขึ้นอยู่กับความเป็นจริง หรือตระหนักในความเชื่อมโยง ตัวอย่างเช่น การให้แก่ปัญหาตารางสอนของคุณครู จากตารางเรียนของผู้เรียน สิ่งที่เป็นสำหรับการทำกิจกรรมนี้คือความเกี่ยวข้องข้องกับการทำความเข้าใจและการถ่ายทอดข้อมูล โดยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ด้วยเหตุผลเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย แต่มีความแตกต่างกับกิจกรรมหาข้อมูลที่หายไปเติมลงในช่องว่าง (Information gap activity) ตรงที่กิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป ข้อมูลจะอยู่ในลักษณะที่ไม่ผ่านกระบวนการวินิจฉัย เพียงแต่เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลดิบ โดยจะต้องมีข้อมูลที่เชื่อมโยงกันทั้งสองฝ่าย

3) กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-gap) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกหรือทัศนคติส่วนบุคคลในสถานการณ์ต่างๆและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งไม่กำหนดความถูกต้อง เช่น กิจกรรมที่อาจจะเกี่ยวข้องข้องกับการให้ข้อมูลส่วนตัว ข้อเท็จจริงหรือแม้กระทั่งความคิดเห็น

และกิจกรรมไม่มีขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมว่าถูกหรือผิด ไม่กำหนดผลลัพธ์ที่ได้ เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างด้านความคิดเห็นและไม่กำหนดผลลัพธ์อย่างชัดเจน

Pattison (1987) ได้จำแนกประเภทของภาระงานออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1) คำถามและคำตอบ (Questions and answers) คือ กิจกรรมที่มีรูปแบบที่สอดคล้องกับพื้นฐานความเข้าใจในการออกแบบกิจกรรมหาข้อมูลที่หายไปเติมลงในช่องว่าง (Information gap activity) โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำของตนเองและต้องเก็บตัวเลือกที่คิดขึ้นมาเป็นความลับ โดยข้อมูลที่คิดนั้นจะต้องใช้ภาษาเป้าหมาย ข้อมูลประกอบไปด้วย เช่น ตำแหน่งของบุคคลหรือสิ่งของ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการสำรวจข้อมูลของเพื่อนร่วมชั้นคนอื่น กิจกรรมนี้สามารถใช้ในการฝึกฝนได้ทุกสถานการณ์

2) บทสนทนาและบทบาทสมมติ (Dialogues and role plays) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนสามารถจำบทมาก่อนหรือเป็นการแสดงโดยไม่ได้มีการเตรียมล่วงหน้า อย่างไรก็ตามหากผู้เรียนได้มีตัวเลือกว่าต้องการจะพูดอะไร และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนได้ออกแบบเองอาจจะทำให้ผู้เรียนเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจมากกว่าการที่ถูกกำหนดให้พูดตามบทที่ผู้สอนกำหนดมา

3) กิจกรรมการจับคู่ (Matching activities) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำความรู้จักกับการจับคู่รายการ หรือเติมคำหรือกลุ่มคำให้สมบูรณ์ ตัวอย่างกิจกรรมการจับคู่เช่น บิงโก การจับคู่กลุ่มคำ หรือกิจกรรมแยกบทสนทนา (Split dialogue) ซึ่งผู้เรียนต้องจับคู่กลุ่มคำที่ถูกแยกออกจากกันให้ถูกต้อง

4) กลยุทธ์การติดต่อสื่อสาร (Communicative strategies) คือ กิจกรรมที่ถูกออกแบบเพื่อดึงดูดผู้เรียนให้เกิดการฝึกฝนกลยุทธ์ในการสื่อสารให้มากขึ้น เช่น การถอดความ การสร้างคำ และการใช้ท่าทาง

5) การใช้ภาพเล่าเรื่องราว (Pictures and picture stories) คือ กิจกรรมที่มีภาพเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการสนทนา สามารถเป็นการจำลองเหตุการณ์ผ่านการใช้ภาพถ่ายตัวอย่างเช่น การหาความแตกต่างของภาพสองภาพ การลำดับเหตุการณ์ของเรื่องโดยใช้ภาพ การแต่งเรื่องจากภาพที่มอบหมาย และการทดสอบความจำ เป็นต้น

6) ปริศนาและปัญหา (Puzzles and problems) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เดาหรือวาดด้วยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของตัวเอง และใช้จินตนาการและความสามารถด้านตรรกะหรือความมีเหตุผล

7) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการตัดสินใจ (Discussions and decisions) คือ กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนเลือกและแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งการตัดสินใจ

Richards (2001) ได้เสนอประเภทของภาระงานในรูปแบบและวิธีการสอน ดังนี้

1) วิธีการสอนแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw tasks) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่น เพื่อเรียบเรียงเรื่องราวให้มีความสัมพันธ์กัน โดยผู้เรียนนำข้อมูลจากหลายส่วนมารวมให้เป็นส่วนเดียว เช่น หากนักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้ข้อมูลที่ต่างกัน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ตนมีมารวมกันเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นเรื่องเดียว

2) ภาระงานหาข้อมูลที่หายไปเติมลงในช่องว่าง (Information-gap task) คือ ภาระงานที่ให้ชุดข้อมูลแก่นักเรียนโดยสามารถทำเดี่ยวหรือทำเป็นกลุ่มก็ได้ ผู้เรียนต้องเติมข้อมูลในชุดข้อมูลที่ได้ให้สมบูรณ์ ผู้เรียนต้องเจรจาและหาพยายามหาส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป

3) ภาระงานการแก้ปัญหา (Problem-solving tasks) คือ ภาระงานนี้ผู้เรียนจะได้ชุดข้อมูลพร้อมกับปัญหา และจะต้องหาทางแก้ไขปัญหานั้นๆ เพื่อให้ได้ซึ่งผลลัพธ์

4) ภาระงานการตัดสินใจ (Decision-making tasks) คือ ภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ปัญหาเพื่อให้หาความเป็นไปได้เพียงหนึ่ง โดยผ่านการเจรจาและการตัดสินใจ

5) ภาระงานการและเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange tasks) คือ ภาระงานที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนมุมมองระหว่างกัน โดยมาจำเป็นต้องเป็นความคิดเห็นที่เห็นพ้องต้องกันเสมอไป

Nunan (2004) ได้จำแนกรูปแบบของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานออกเป็น 5 กลยุทธ์ ดังนี้

1. กระบวนการคิด โดยรูปแบบภาระงานแยกย่อยออกเป็น 6 รูปแบบ ได้แก่
 - 1.1) การจัดประเภท (Classifying) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องจัดประเภทข้อมูลที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าเป็นหมวดหมู่ เช่น การแบ่งชื่อนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
 - 1.2) การคาดการณ์ (Predicting) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการคาดการณ์จากการเรียนรู้ เช่น คาดการณ์เนื้อหาที่จะเรียนจากหัวข้อเรื่อง
 - 1.3) การพิสูจน์ (Inducing) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมองหารูปแบบและกฎทางภาษาต่างๆ เช่น การเรียนภาษาด้วยบทสนทนาและค้นหารูปแบบโครงสร้างของประโยคในรูปอดีตกาล
 - 1.4) การบันทึก (Taking notes) คือ การจดข้อมูลที่สำคัญด้วยภาษาของตนเอง
 - 1.5) แผนผังความคิด (Concept mapping) คือ การนำเสนอมุมมองความคิด โดยผ่านรูปแบบแผนผังความคิด

1.6) การเชื่อมโยงข้อมูล (Interfacing) คือ การให้ผู้เรียนใช้ความรู้ที่มีเพื่อเชื่อมโยงและเรียนรู้กับสิ่งใหม่ๆ

1.7) การแยกแยะ (Discriminating) คือ การจำแนกความแตกต่างระหว่างมุมมองหลังและข้อมูลรอง

1.8) การทำแผนผัง (Diagramming) คือ การทำข้อมูลที่ได้ให้อยู่ในรูปแบบแผนผัง

2. การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal) โดยจำแนกรูปแบบของภาระงานออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1) การทำงานร่วมกัน (Co-operating) คือ การให้ผู้เรียนได้แบ่งปันมุมมองความคิดและเรียนรู้ร่วมกันกับผู้เรียนคนอื่นๆ เช่น การทำงานเป็นกลุ่มที่ให้ผู้เรียนอ่านเพื่อหาข้อมูลไปเติมในตารางให้สมบูรณ์

2.2) การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) คือ ผู้เรียนจะต้องแสดงบทบาทโดยใช้ภาษาสำหรับสถานการณ์ต่างๆที่นักเรียนแสดงอยู่ เช่น แสดงบทบาทเป็นผู้ปกครองชาว

3. ภาษาศาสตร์ (Linguistic) โดยจำแนกรูปแบบออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

3.1) รูปแบบการสนทนา (Conversational patterns) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนใช้การแสดงออกเพื่อเริ่มบทสนทนา เช่น การจับคู่สนทนา

3.2) การฝึกฝน (Practicing) คือ ผู้เรียนถูกควบคุมให้ฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ เช่น การฟังบทสนทนา การฝึกกับเพื่อน

3.3) การใช้บริบท (Using context) คือ การคาดเดาโดยใช้บริบทรอบตัวเพื่อเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก หรือประโยคที่ไม่เข้าใจความหมาย

3.4) การสรุป (Summarizing) คือ ให้ผู้เรียนนำเสนอประเด็นสำคัญจากบริบท

3.5) การฟังอย่างมีจุดหมาย (Selective listening) คือกิจกรรมที่ผู้เรียนฟังประเด็นหลักหรือใจความสำคัญ โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกคำ เช่น การฟังบทสนทนาและระบุว่าผู้พูดจำนวนกี่คน

3.6) การอ่านแบบเร็ว (Skimming) คือการอ่านแบบเร็วที่เน้นอ่านเพื่อเข้าใจประเด็นทั่วไปของบทความ เช่น อ่านเนื้อความในหนังสือพิมพ์ จดหมาย หรือโฆษณาแล้วเข้าใจว่าเกี่ยวกับอะไร

4. เกี่ยวกับด้านอารมณ์ (Affective) ประกอบด้วยภาระงาน 3 ประเภท ได้แก่

4.1) การแสดงออกส่วนบุคคล (Personalizing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้แบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว อารมณ์ และมุมมอง เช่น การอ่านจดหมายที่เพื่อส่งมาขอคำแนะนำ

4.2) การประเมินตน (Self-evaluating) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับงานที่ตนเองได้ทำไปแล้วว่าอยู่ในเกณฑ์ดีหรือไม่ โดยให้ลองประเมินผลงานของตนเอง

4.3) การสะท้อน (Reflecting) คือ ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับวิธีการเรียนที่ได้ผลดี

5. ความสร้างสรรค์ (Creative) แบ่งภาระงานในรูปแบบนี้ออกเป็น 1 ประเภท ได้แก่

5.1) การระดมสมอง (Brainstorming) คือ การระดมความคิดหรือมุมมอง เช่น ทำงานกลุ่มเพื่อคิดเกี่ยวกับอาชีพที่รู้จักให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะคิดได้

Willis (2007) ได้จำแนกภาระงานของรูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive) ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมการจัดประเภท (Listing) คือ กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อให้เกิดเหตุผล เพื่อถามหาความจริง และเน้นการระดมสมอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1.1) การระดมสมอง (Brainstorming) เป็นกิจกรรมที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง สามารถทำกิจกรรมเป็นคู่หรือกลุ่มเพื่อร่วมกันระดมสมอง เช่น ระดมสมองเรื่องคุณสมบัติของผู้นำโลก หรือการเลือกที่พักในช่วงวันหยุด จะต้องเลือกจากปัจจัยอะไรบ้าง

1.2) การหาความจริง (Fact-finding) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสืบค้นความจริงจากในหนังสือ เว็บไซต์ หรือการสอบถามจากบุคคลที่อยู่ภายนอกห้องเรียน จากนั้นให้จัดประเภทของข้อมูลที่หามาได้

2. กิจกรรมการจัดเรียงข้อมูลและแยกประเภท (Ordering and sorting) เป็นกิจกรรมที่ใช้กระบวนการคิดที่หลากหลาย โดยให้ผู้เรียนจัดเรียงลำดับข้อมูล แบ่งหมวดหมู่

3. กิจกรรมการเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูล เช่น การเปรียบเทียบสมาชิกในครอบครัวของตนเองกับเพื่อนว่ามีชายหรือหญิงมากกว่ากัน เปรียบเทียบกิจวัตรประจำวัน เป็นต้น

4. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเสนอแนวทางการแก้ปัญหา เช่น ปัญหาที่เกิดจากภาวะโลกร้อน หรือปัญหาแมวของเพื่อนบ้านที่มากลายสวนหย่อม โดยกิจกรรมนี้ช่วยจำลองสถานการณ์และทำให้ผู้เรียนได้มีกิจกรรมที่มีความหลากหลาย สามารถเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน การจดบันทึก การร่างและการเขียนแนวทางการแก้ปัญหา

5. ภาระงานโครงการและการสร้างสรรค์ (Projects and creative tasks) เป็นกิจกรรมที่แยกออกมาจากกิจกรรมกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมนี้สามารถทำเป็นคู่ กลุ่ม 3-4 คน หรือผู้เรียนสามารถทำเป็นงานเดี่ยวได้

6. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experience) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแบ่งปันประสบการณ์ของตนเองกับผู้อื่น ซึ่งผู้เรียนจะได้รับความอิสระในการใช้ภาษา เช่น ประสบการณ์แผ่นดินไหว หรือประสบการณ์ที่ดีในช่วงวันหยุด

7. การจับคู่ (Matching) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนในทุกระดับชั้น สามารถจัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ TPR หรือ Total Physical Response คือ ผู้เรียนปฏิบัติตามสิ่งที่พูดหรืออ่าน

จากประเภทกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นมีหลากหลายประเภท ผู้สามารถเลือกจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนได้โดยการนำรูปแบบกิจกรรมมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหาให้เหมาะสม อีกทั้งรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกใช้ภาษา และมีความสอดคล้องกับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนในชีวิตจริง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น อีกทั้งมีการส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด และแก้ปัญหา เป็นพื้นฐานของการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายที่ดี

2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีจุดเด่นในการการมอบโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือทำด้วยตนเองในสถานการณ์ที่เสมือนจริง และมุ่งเน้นในด้านการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา

Willis (2007) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task) คือ ขั้นที่ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของภาระงาน โดยอาจจะช่วยบอกประเด็นสำคัญหรือให้ผู้เรียนดูตัวอย่างก่อนเริ่มทำภาระงานด้วยตนเอง ถ้าหากเป็นภาระงานเกี่ยวกับการอ่าน ผู้เรียนจะได้อ่านบางส่วนของภาระงานนั้นๆ อีกทั้งผู้เรียนมีเวลาเตรียมตัวในการคิดว่าจะทำภาระงานอย่างไร

2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) โดยประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1) ขั้นภาระงาน (Task) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่หรือจับกลุ่ม ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่ผู้สอนจะคอยเดินรอบๆ เพื่อสังเกตและคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล

ระหว่างกัน ความสำคัญคืออยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรมชาติ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของผู้เรียน เริ่มภายในกลุ่มเล็กๆ ผลลัพธ์จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2.2) การวางแผน (Planning) คือ ขั้นตอนที่เตรียมการวางแผนสำหรับขั้นต่อไป โดยผู้เรียนจะต้องร่างและฝึกซ้อมในการนำเสนอข้อมูลที่ได้ ต้องวางแผนว่าต้องการจะพูดหรือเขียนอะไร โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง หากเป็นการนำเสนอแบบเขียน ผู้สอนจะสามารถให้ผู้เรียนช่วยกันและใช้พจนานุกรมในการตรวจสอบความถูกต้อง ความสำคัญของขั้นตอนนี้คือความชัดเจน องค์กรประกอบ และความถูกต้อง

2.3) รายงาน (Report) คือ ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอผลการทำงานของกลุ่มหรือคู่ตนเองหน้าชั้น โดยมีคะแนนพิเศษให้ ผู้เรียนคนอื่นสามารถจดบันทึกระหว่างฟังเพื่อนนำเสนอ โดยผู้สอนจะให้คำติชมเกี่ยวกับเนื้อหาในการรายงาน ในบางครั้งผู้สอนจะบันทึกจุดที่ยังคงเป็นปัญหาในการเรียนภาษา

3. มุ่งเน้นรูปแบบ (Focus form) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน ได้แก่

3.1) ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) คือ ผู้สอนตั้งภาระงานขึ้นมา จากพื้นฐานเนื้อหาความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไปก่อนหน้า เช่น การรวมคำที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ ผู้สอนช่วยวิเคราะห์ร่วมกับผู้เรียนบนกระดาน เป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบภาษา เพื่อพัฒนาเรื่องความตระหนักในความถูกต้องของโครงสร้าง การใช้คำ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษามากยิ่งขึ้น

3.2) ขั้นฝึก (Practice) คือ ขั้นที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดขึ้น เพื่อฝึกการใช้ความรู้เรื่องหลักภาษาที่ผู้เรียนได้ศึกษามาแล้ว เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นชินและจดจำหากพวกเขาเจออีกครั้ง

3.3) การติดตามผล (Optional follow-up) คือ การทวนซ้ำในเนื้อเรื่องที่เรียนผ่านมาในรูปแบบที่ต่างออกไป โดยให้ผู้เรียนเขียนสรุปในภาษาของตนเองลงสมุดในสิ่งที่จำเป็น และสังเกตเห็นได้ จากนั้นร่วมกันอภิปรายถึงความรู้สึกของตนเองและแบ่งปันถึงความต้องการที่มีต่อภาระงานในชั่วโมงถัดไป

Ellis (2003) การออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีองค์ประกอบหลักคือบทเรียนที่เป็นจุดเน้นสำคัญกว่าสิ่งใด โดยมีผู้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ก่อนหน้านี้ได้แก่ Estaire and Zanon 1994; Lee 2000; Prabhu 1987; Skehan 1996; Willis 1996 อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. **ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task)** คือ ขั้นที่เตรียมให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนเริ่มปฏิบัติภาระงาน อธิบายถึงประโยชน์ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่องานที่จะปฏิบัติ

2. **ขั้นระหว่างการปฏิบัติ (During task)** ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน

2.1) **ขั้นเตรียม** คือ ผู้สอนจะกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด และผู้สอนเป็นผู้กำหนดข้อมูลโดยเลือกข้อมูลที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นเท่านั้น และในระหว่างที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนจะต้องระมัดระวังเรื่องการให้คำแนะนำกับผู้เรียน เพราะหากให้คำแนะนำมากเกินไปอาจเป็นการเฉลยภาระงานนั้นๆ ทำให้ผู้เรียนจะรอคำตอบไม่พยายามด้วยตนเอง

2.2) **กระบวนการปฏิบัติภาระงาน** คือ การลงมือปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายโดยเน้นกระบวนการ ซึ่งจะตรงข้ามกับขั้นเตรียม ที่เน้นในการเตรียมการและมีการควบคุมดูแลโดยผู้สอน

3. **ขั้นหลังปฏิบัติ (Post-task)** ประกอบด้วยเป้าหมายการสอนหลัก 3 อย่าง ได้แก่

3.1) เพื่อให้โอกาสทบทวนการทำงานที่ผ่านมา

3.2) เพื่อส่งเสริมการสะท้อนว่าทำงานอย่างไร

3.3) เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในรูปแบบภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่พิสูจน์แล้วว่าจะเป็นปัญหาเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงาน

กล่าวโดยสรุปว่า ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นก่อนการปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่นำเข้าสู่การปฏิบัติ สร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนเรื่องของขั้นตอนของภาระงาน วิธีการทำ อีกทั้งเป็นขั้นที่ผู้สอนต้องดึงดูความสนใจของผู้เรียน ให้มีความสนใจในภาระงานนั้นๆ ขั้นระหว่างปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติงานแบบคู่หรืองานกลุ่ม ผู้เรียนมีโอกาสในการตัดสินใจด้วยตนเอง ขั้นหลังการปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสะท้อนผลลัพธ์ของชิ้นงานที่ผู้เรียนปฏิบัติ อีกทั้งเป็นการทบทวนความรู้ในเนื้อหาที่เรียนผ่านมาเพื่อความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจพบเจอ

2.6 ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนพูดภาษาอังกฤษเป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการ

ปฏิบัติงาน โดยเน้นความหมายในการพูดมากกว่ารูปแบบของภาษา โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับการสอนการพูดโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

Ellis (1984) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนกลวิธีในการสื่อสาร โดยเฉพาะการขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา กลวิธีดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

Sae-ong (2010) พบว่า ผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาของประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านทักษะและความสามารถในการพูดเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หลังจากที่ได้เรียนได้เรียนผู้ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

P.Bending, Inthapthim (2019) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เสมือนชีวิตจริง และเกิดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ตึงเครียด

สายพิณ อินทนาม (2011) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2017) ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นตอนภาระงาน (Pre-task) ผู้สอนสอนเนื้อหาที่จำเป็นต้องใช้ในขั้นการปฏิบัติงาน เช่น โครงสร้างประโยค คำศัพท์ หรือสำนวน และให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติก่อนลงมือปฏิบัติงานจริง 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติ (During task) ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนมาในขั้นก่อนภาระงานเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน โดยเน้นในการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา 3) ขั้นหลังปฏิบัติ (Post-task) เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานรวมถึงการประเมินชิ้นงานของตนเองหรือของกลุ่ม พร้อมทั้งทบทวนรูปแบบของภาษาให้มีความคล่องแคล่วมากขึ้น โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนพูดจากผลการวิจัยของ ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2017) พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับดี

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านการพูด ผู้เรียนได้รับโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในหลากหลายบริบทและได้เรียนรู้ผู้ผ่าน

สถานการณ์ที่เสมือนสถานการณ์ในชีวิตจริง ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ด้วยการปฏิบัติภาระงาน ทั้งนี้ภาระงานมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะ นอกจากนี้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจและความสนใจในการปฏิบัติภาระงานมากขึ้น ส่งผลให้ทักษะด้านการพูดของผู้เรียนเกิดความก้าวหน้า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะและความคล่องแคล่วซึ่งเน้นความหมาย (Meaning) ในการพูดมากกว่ารูปแบบของภาษาที่ได้ อีกทั้งกิจกรรมมีความยืดหยุ่นมากกว่าการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเดิม อีกทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการระดมความคิด (Brainstorming) ซึ่งผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างและหลังปฏิบัติภาระงาน

2.7 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการประเมินที่สามารถวัดความสามารถของผู้เรียนว่ามีความเข้าใจในเนื้อหาหมากน้อยเพียงใด การประเมินผลมีหลายรูปแบบ เช่น การประเมินผลที่เน้นการประเมินทักษะความสามารถ การประเมินผลการปฏิบัติ และการประเมินผลในด้านลักษณะนิสัยของผู้เรียน เพื่อนำมาประมวลเป็นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนว่า ผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้หรือไม่ โดยการประเมินสามารถประเมินได้หลายลักษณะ เช่น ประเมินจากการพูด การเขียน และอื่นๆ โดยผู้ประเมินสามารถประเมินผ่านการสังเกต การทดสอบ รวมทั้งการประเมินจากชิ้นงาน

Ellis (2003) ได้กล่าวถึงการประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2 ประเภท ได้แก่

1) การประเมินภาระงานแบบเล็ก (Micro-evaluation of task) เป็นการประเมินความบกพร่องและจุดเด่น เพื่อนำผลไปปรับปรุงในภาระงานต่อไป ประกอบด้วย 3 ประเภทย่อย

1.1) ประเมินจากผู้เรียน (Student-based evaluation) เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนหลักจากทำภาระงาน

1.2) ประเมินจากการสอน (Response-based evaluation) คือ การประเมินขณะที่ปฏิบัติภาระงาน โดยเน้นความถูกต้อง

1.3) ประเมินจากผลการเรียนรู้ (Learning-based evaluation) คือ การประเมินจากคะแนนสอบ

2) การประเมินภาระงานขนาดใหญ่ (Macro-evaluation of task) คือ การประเมินเรื่องผลลัพธ์ของภาระงาน และนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานครั้งต่อไป

Nunan (2004) ได้เสนอแนวคิดสำคัญ ไว้ดังนี้

1) การประเมินตนเอง (Self-assessment) คือ การประเมินที่ต้องประเมินโดยผู้สอน ตนเอง และประเมินโดยเพื่อน การประเมินตนเองเป็นที่นิยมอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้น

เรียนที่ผู้สอนต้องการกระตุ้นผู้เรียนให้ตื่นตัวและจดจ่อในขณะที่เรียน ในขณะที่บางกลุ่มวิจารณ์การประเมินตนเองว่า ไม่ใช่ผู้เรียนทุกคนที่จะสามารถตัดสินความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และได้มีนักการศึกษาว่าเกี่ยวกับการประเมินตนเอง

2) การผลิตภาระงาน (Production tasks) คือ การประเมินความก้าวหน้าจากภาระงานที่ผู้เรียนปฏิบัติในชั้นเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมติและการลอกเลียนแบบ โดยมีความแตกต่างตรงที่วิธีการของภาระงานนั้นๆต้องการวิเคราะห์หรือบันทึกการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างไร หรือเพียงแค่ต้องการสังเกตการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน โดยในการเลือกใช้ภาระงานที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน และต้องรู้ถึงลักษณะของภาษาที่ต้องการนำออกมาสอน ในขณะที่การแสดงบทบาทสมมติและการเลียนแบบ ทั้งสองภาระงานนี้สามารถวัดและประเมินผลการเรียนภาษาของผู้เรียนได้เช่นกัน เนื่องจากถูกออกแบบมาเพื่อการสอนในชั้นเรียน

3) ตารางสังเกตการณ์ (Observation schedules) คือ การประเมินโดยการสังเกต ซึ่งโดยมากนั้นมีความเหมาะสมในการประเมินผลข้อมูลในห้องที่ที่มีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ตัวเลขสำหรับตารางสังเกตนั้นไม่มีขีดจำกัด โดยได้ใช้รายการประเมินประเมินความสามารถของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแบบกลุ่มย่อย ในการเรียนแบบเน้นภาระงานแบบสนทนา โดยจำแนกระดับการประเมินออกเป็น 5 ระดับได้แก่ 5 = ดีเยี่ยม, 4 = ดีเยี่ยม, 3 = ปานกลาง, 2 = พอใช้ และ 1 = พอใช้ ในชั้นเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถให้ผู้เรียนสร้างรายการประเมินขึ้นมาด้วยตนเอง เช่น ให้ผู้เรียนดูวิดีโอสามวิดีโอ จากนั้นให้ร่วมอภิปรายกลุ่มและประเมินเห็นว่าวิดีโอใดดีหรือไม่ดีอย่างไร การอภิปรายนำไปสู่การกำหนดเกณฑ์การอภิปรายกลุ่ม เพื่อใช้ในการประเมินสมรรถนะของตนเอง

4) การบันทึก (Journal, Diaries and learning logs) คือ การบันทึกประจำวันและการเรียนผ่านการบันทึกสามารถเป็นหลักฐานในการประเมินผู้เรียนได้อย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยส่งเสริมผู้เรียนเกิดการจัดการความรู้และการจัดการตนเอง การเขียนบันทึกช่วยให้การสอนและการประเมินผลเกิดประโยชน์ร่วมกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตัวอย่างการประเมินผลการจากบันทึก คือ ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกของตนเองในหนึ่งสัปดาห์ โดยการเติมประโยคว่าในชั้นเริ่มของวิชานั้นเรียนเกี่ยวกับอะไร จากนั้นเมื่อจบคาบเรียนผู้เรียนได้เรียนอะไรและได้อะไรบ้าง การบันทึกมีความเป็นรูปธรรมที่แสดงความก้าวหน้าและพัฒนาการของตนเองของผู้เรียน นอกจากนี้การบันทึกยังมีอีกหนึ่งรูปแบบที่เรียนว่าการบันทึกแบบบทสนทนา (Dialogue journals) คือ การบันทึกที่ผู้สอนต้องอ่านและเขียนตอบกลับข้อความของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งค่อนข้างใช้เวลามากในการเขียนบันทึกแบบนี้

5) แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolios) คือ แฟ้มสะสมผลงาน เป็นเรื่องมือที่มีความแตกต่าง ซึ่งอาจจะประกอบไปด้วยภาษาเขียนและภาษาพูด

Kemp (1998) กล่าวว่า การประเมินผู้เรียนด้วยแฟ้มสะสมผลงานควรประกอบไปด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้

- 6.1) การประเมินควรเป็นความพยายามร่วมกันของผู้เรียนและผู้สอน
- 6.2) แฟ้มสะสมผลงานไม่ควรประกอบด้วยการเลือกตัวอย่างแบบสุ่ม ในทางตรงข้ามกันควรเลือกอย่างระมัดระวังและเที่ยงธรรม
- 6.3) ตัวอย่างของชิ้นงานแต่ละชิ้นควรแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าและการพัฒนา
- 6.4) เกณฑ์การประเมินและเนื้อหาที่จะประเมินควรมีความชัดเจนตั้งแต่เริ่ม

Konman (2015) ได้แบ่งขั้นตอนการประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็น 5 ขั้นตอน คือ

- 1) ระบุความคิดรวบยอดและทักษะที่ต้องการวัดผล
 - 2) ระบุชนิดของผลงานที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ โดยอาจให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือก
 - 3) กำหนดวัตถุประสงค์ของผลงานที่จะทำ เช่น ให้ข้อมูล โน้มน้าว หรือกระตุ้น
 - 4) เขียนกระบวนการ
 - 5) ให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับการวัดผลอธิบายเกี่ยวกับรายการที่จะใช้ประเมิน
- ขั้นตอนในการวัดผลแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1) การระบุวัตถุประสงค์ของการประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการดำเนินการวัดผลที่ดี ควรมีการระบุวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ควรศึกษาประเด็นดังนี้

- 1.1) ความคิดรวบยอดและทักษะ
- 1.2) นักเรียนรู้อะไรบ้าง
- 1.3) นักเรียนควรทำภาระงานในระดับใด
- 1.4) การใช้เหตุผล ความจำ หรือกระบวนการ

2) การเลือกกิจกรรม คือ เมื่อระบุวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลแล้ว ต่อมาสามารถเลือกกิจกรรมโดยต้องคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ ระยะเวลา แหล่งข้อมูล ข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจ ซึ่งมีกิจกรรมอยู่สองประเภท คือ รูปแบบทางการซึ่งผู้เรียนจะทราบว่ากำลังถูกวัดผล และอีกรูปแบบคือแบบไม่เป็นทางการซึ่งผู้เรียนจะไม่ทราบว่าตนเองถูกวัดผลอยู่

3) การระบุเกณฑ์การวัดผล คือ เมื่อเลือกกิจกรรมและชิ้นงานแล้วจำเป็นต้องระบุองค์ประกอบของชิ้นงานเพื่อตัดสินความสำเร็จของชิ้นงานที่ผู้เรียนปฏิบัติ โดยเกณฑ์การวัดผลจะต้องมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

4) การสร้าง Rubric ของการปฏิบัติงาน คือ การจัดลำดับที่ผู้สอนสามารถแสดงชิ้นงานและความคิดรวบยอดของความรู้ที่ได้รับ โดยเกณฑ์ของ rubric ต้องมีความยุติธรรม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) การวัดผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 7 รูปแบบ ดังนี้

5.1) วิธีการประเมินแบบตรวจสอบรายการ คือ รูปแบบการประเมินที่ผู้สอนจะระบุองค์ประกอบของการปฏิบัติภาระงานออกเป็นหัวข้อ โคนผู้ประเมินจะทำเครื่องหมายลงในข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้ถูกประเมินมากที่สุด แล้วจากนั้นนำคะแนนในหัวข้อต่างๆมารวมกัน

5.2) วิธีการเขียนบรรยาย คือ การวัดผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนโดยการเขียนบรรยายว่าผู้เรียนทำอะไรในภาระงานบ้าง

5.3) วิธีการวัดผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า คือการวัดผลในรูปแบบการสำรวจรายการแบบประเมินตัวเลข โดยมีระดับของการประเมินเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก และให้เลือกประเมินจากรายการที่กำหนดไว้ โดยให้ระดับตามพฤติกรรมของผู้เรียน

5.4) วิธีจดจำ คือ การประเมินโดยการจดจำในการกระทำของผู้เรียน เพื่อตัดสินใจว่าผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติภาระงานหรือไม่

5.5) คำถามปลายเปิดและปลายปิด คือ การวัดผลการปฏิบัติงานโดยการตั้งคำถามหรือระบุปัญหาที่ให้นักเรียนตอบด้วยวาจาหรือเขียนตอบ โดยนักเรียนต้องสามารถให้เหตุผลในการตอบได้

Febriana (2019) ได้ให้ความหมายของการประเมินการปฏิบัติจากชิ้นงานว่าเป็นการประเมินผลการเรียนการสอนที่สามารถวัดประเมินได้จากการปฏิบัติภาระงานหรือการกระทำของผู้เรียน ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินหนึ่งที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนจะมีการแสดงออกความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้ประเมินจะได้ผลการประเมินจากความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

Brown (1987) ได้จำแนกประเภทการประเมินการปฏิบัติจากชิ้นงาน ดังนี้

1) การพูดเลียนแบบ (Imitative Speaking) เป็นการประเมินการออกเสียงเสียงแบบให้ถูกต้อง เช่น การเน้นเสียงระดับคำและระดับประโยค เพื่อให้ผู้เรียนพูดได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

2) การพูดแบบเข้มข้น (Intensive Speaking) เป็นการออกแบบชิ้นงานเพื่อประเมินการพูด โดยผู้เรียนจะพูดข้อความสั้นๆไม่เกินหนึ่งประโยค เพื่อแสดงความสามารถทางภาษาในระดับภาษาที่กำหนด ชิ้นงานส่วนมากเป็นแบบควบคุมคำตอบ คือ ผู้เรียนสามารถตอบได้เพียงไม่กี่รูปแบบ

โดยข้อดีของการประเมินทักษะการพูดประเภทนี้สามารถควบคุมสิ่งที่ผู้เรียนจะพูดออกมาได้ แต่มีข้อเสียคือความไม่สมจริงของชิ้นงานที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เนื่องจากคำถามมาในรูปแบบกระดาษ

3) การพูดตอบสนอง (Responsive Speaking) เป็นการวัดและประเมินผลชิ้นงานที่ต้องมีการพูดแบบตอบสนองเกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์สั้นๆกับคู่สนทนา ซึ่งให้ความอิสระทางความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนมากกว่า แต่ข้อความอาจมีความยาวค่อนข้างจำกัด โดยคำถามของชิ้นงานประเภทนี้มักเป็นคำถามแบบต้องการข้อมูล

4) การพูดแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive speaking) เป็นประเภทหนึ่งของการวัดการสื่อสารผ่านการพูดเกี่ยวข้องกับการพูดแบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยมีการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนและคู่สนทนา เช่น การสัมภาษณ์ โดยบทการสนทนาจะถูกบันทึกและฟังอีกรอบ และให้คะแนนตามรายการประเมินที่กำหนดไว้ เช่น ความถูกต้องในการออกเสียง หรือด้านไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการพูด ความเหมาะสมด้านภาษา การทำชิ้นงานได้ลุล่วง และความเข้าใจ

5) การพูดแบบกว้างขวาง (Extensive Speaking) เป็นการวัดและประเมินจากชิ้นงานในการพูดแบบกว้างขวาง ซึ่งมีความยาวและซับซ้อน โดยส่วนมากจะเป็นการพูดคนเดียวไม่มีการตอบโต้มากนัก เช่น การพูดนำเสนอ โดยเนื้อหาในการประเมินมักจะประกอบด้วย เนื้อหา และการสื่อสาร

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถประเมินได้หลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบต้องมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับทักษะที่ต้องการประเมิน และมีความชัดเจนในเนื้อหาของ การประเมิน การประเมินสามารถประเมินได้จากการสังเกต การทดสอบ การอภิปราย การบันทึก การประเมินตนเอง ซึ่งผลของการประเมินเป็นตัวสะท้อนผลการเรียนรู้และการพัฒนาของผู้เรียนก่อน ระหว่างและหลังการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ล้วนแต่มีความสำคัญต่อการใช้ภาษาในการสื่อสาร การพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ และรับหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่น การพูดถือเป็นทักษะหนึ่งที่มีความยากในการเรียนรู้และพัฒนา ซึ่งต้องใช้ความต่อเนื่องในการฝึกฝน เพราะทักษะการพูดมีองค์ประกอบที่ซับซ้อนมากกว่าการเปล่งเสียง

3.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่มีความยากสำหรับผู้เรียนภาษา ทักษะการพูดนั้นไม่เพียงแต่เป็นการสื่อสารด้วยวาจาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงองค์ประกอบอื่นๆในการพูด เช่น น้ำเสียง ระดับเสียง และการเน้นเสียง นอกเหนือจากนั้นยังมีองค์ประกอบอื่นที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ เช่น ท่าทางและภาษากาย รวมถึงการแสดงออกทางสีหน้า ซึ่งเป็นการถ่ายทอดและส่งข้อมูลโดยปราศจากการพูด โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงทักษะการพูด ดังนี้

Valette (1977) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้คือ การพูดไม่แค่การออกเสียงเป็นคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำเท่านั้น แต่เป็นการสื่อสารที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อ

Paulston (1979) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดว่า การพูดหมายถึงความสามารถในการสื่อสาร การพูดไม่ใช่การมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของด้านสังคมด้วย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร

Florez (1999) ได้นิยามความหมายของทักษะการพูดว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ยากที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาที่ต้องเผชิญ อีกทั้งเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นกระบวนการโต้ตอบที่สร้างความหมายและมีความเกี่ยวข้องในการผลิตภาษา การรับและการประมวลผลจากถ้อยวาจา

Hatala (2002) ให้ความหมายของทักษะการพูดว่า เป็นทักษะการพูดคือการสื่อสารที่รวมถึงการสร้าง รับ และจัดการข้อมูลเพื่อให้เข้าใจภาษาเป้าหมาย

Thornbury (2005) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดว่า ทักษะการพูดคือกิจกรรมที่ต้องใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่าง อีกทั้งเกี่ยวข้องกับลักษณะทางภาษาอื่นๆ เช่น สายตา การแสดงออกทางสีหน้า และภาษากาย

Brown (1999) ได้กล่าวถึงการพูดว่า ความแตกต่างและหลากหลายทางวัฒนธรรมทำให้การสื่อสารเป็นไปได้ยาก ดังนั้น ภาษากายและท่าทางจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและตีความหมายในการติดต่อสื่อสาร

M. Spratt, Pulverness, A., & Williams, M. (2005) กล่าวเกี่ยวกับทักษะการพูดว่าเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ผู้เรียนต้องได้รับการช่วยเหลือและการเตรียมความพร้อมเพื่อพูดในห้องเรียน

จากเนื้อหาข้างต้นกล่าวได้ว่า การพูดเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากสังคมมนุษย์ต้องมีการติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เริ่มจากการใช้คำพูด น้ำเสียง แววตา การแสดงออกทางสีหน้า และภาษากายซึ่งมีส่วนช่วยให้การสื่อสารมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความถูกต้องด้านโครงสร้างภาษา รวมถึงเหมาะสมตามความหลากหลายของวัฒนธรรม อีกทั้งการพูดไม่ใช่เป็นเพียงแค่การออกเสียงเท่านั้น แต่การพูดเป็นการออกเสียงที่ต้องมีความหมาย และต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการจะสื่อ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

3.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร สื่อความหมาย ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูด ดังนี้

Harris (1974) แบ่งองค์ประกอบของการพูดไว้ คือ การออกเสียงพยัญชนะ การเน้นเสียงสูงต่ำในประโยค การโยงเสียงและการหยุด การใช้โครงสร้างทางภาษาเพื่อการเปลี่ยนรูปของคำและคำศัพท์ที่ใช้ ผู้เรียนควรรู้และสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้พูดและผู้ฟังเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน รวมถึงความคล่องแคล่วในการพูด เป็นตัวที่จะบ่งบอกว่าความสามารถของผู้พูดอยู่ในระดับใด

Brown (2007) ได้จำแนกองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) การเลียนแบบ (Imitation) คือ ผู้เรียนเรียนภาษาโดยการเลียนแบบการออกเสียง พยัญชนะและการออกเสียงสูงเสียงต่ำ
- 2) การโต้ตอบ (Responsive) คือ ผู้เรียนต้องมีการตอบโต้กับผู้สอนและต้องริเริ่มในการถามคำถาม
- 3) การสนทนาติดต่อ (Transactional dialog) คือ ผู้เรียนมีความพยายามในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- 4) การสนทนายาระหว่างบุคคล (Interpersonal dialog) คือ ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการรักษาความสัมพันธ์ทางสังคม
- 5) คลอบคลุม (Extensive) คือ ผู้เรียนพยายามหาโอกาสในการพูด เช่น การรายงาน การสรุป และการพูดสั้นๆ ในกรณีนักเรียนระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องเพิ่มการพูดผ่านงานที่มีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งแบบคู่และแบบกลุ่ม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบการพูดประกอบด้วย การออกเสียง การเลือกใช้ คำศัพท์ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการสื่อความหมายเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ และต้องใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์

3.3 การสอนพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่งรองจากทักษะการฟัง การสอนพูดจึงเป็นส่วนสำคัญที่ผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการพัฒนา โดยมีนักการศึกษาได้เสนอแนวทางในการสอนทักษะการพูดไว้ ดังนี้

Harmer (1991) ได้กล่าวเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดและแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การแนะนำภาษาใหม่ (Introducing new language) คือ ผู้สอนแนะนำภาษาที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนมา ซึ่งผู้สอนจะนำเสนอให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ ความหมายและโครงสร้างของภาษา การนำเสนอควรอยู่ในบริบทการใช้ภาษา เช่น การเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ หรือการเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน

2) การฝึก (Practice) คือ ขั้นที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรม โดยเป็นการฝึกแบบควบคุมการใช้ภาษา ตัวอย่างเช่น การออกเสียงตามครู กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป การพูดเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง เป็นต้น

3) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative activities) คือ ขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่มีความสมจริง และอิสระมากขึ้น ตัวอย่างกิจกรรมเช่น การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

Byrne (1991) ได้เสนอแนวคิดการสอนทักษะการพูดว่า ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ของภาษาและทักษะการใช้ภาษา และการใช้ภาษาของผู้เรียนต้องประกอบด้วยความต้องการและความคล่องแคล่ว โดยความต้องการนั้นจะเกิดจากผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษา และความคล่องแคล่วเกิดจากการฝึกใช้ภาษา อีกทั้งยังแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 3 ขั้นดังนี้

1) ขั้นนำเสนอ (Presentation stage) คือ ขั้นที่ผู้สอนนำเสนอความรู้ภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เพิ่มความสามารถทางภาษาของตนเอง โดยผู้สอนต้องนำเสนอความรู้ทางภาษาในบริบทการใช้ต่างๆที่หลากหลาย เช่น ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง บทสนทนาและให้นักเรียนสังเกต และสรุปการใช้ภาษาจากเนื้อเรื่องและบทสนทนา ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ใช้เวลาไม่มาก เพราะเป็นการนำเสนอแค่บางส่วน เป้าหมายอยู่ที่ทักษะในการใช้ภาษา

2) ขั้นการฝึก (Practicing stage) คือ ขั้นที่ครูให้โอกาสผู้เรียนในการใช้ภาษา โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนออกเสียงตาม โดยผู้สอนอาจใช้สื่อการสอนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษา

3) ขั้นผลิต (Production stage) คือ ขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้มาใช้ ผู้สอนจะทำหน้าที่ให้คำแนะนำและเป็นที่ยอมรับ ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญหากการสื่อสารไม่เกิดความเข้าใจผิด ในขั้นผลิตภาษามีจุดประสงค์เพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการใช้

Bygate (1995) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดว่าควรประกอบด้วย การใช้กลไกทางภาษาซึ่งหมายความถึงทักษะการควบคุมตลอดจนการใช้ระบบเสียง ไวยากรณ์ และ คำศัพท์ เพื่อใช้สื่อความหมายอย่างถูกต้องและการสอนทักษะในการใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ เพื่อ บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

Scott (1981) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูด 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นบอกวัตถุประสงค์ คือ ขั้นที่ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบเนื้อหาที่จะเรียน เช่น หน้าที่ทางภาษาที่ผู้เรียนจะได้เรียนและได้ฝึกฝน เช่น การขอคำแนะนำ เป็นต้น

2) ขั้นนำเสนอเนื้อหาในบริบท (Contextualisation) คือ จะเนที่นำเสนอเนื้อหา อยู่ในรูปบริบทต่างๆ โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่ผู้พูดสื่อ ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดคือใคร พยายามจะบอกอะไร สถานที่พูด พูดเกี่ยวกับอะไร

3) ขั้นฝึกและถ่ายโอน (Practice and transfer) คือ ขั้นที่ปฏิบัติหลังจากเรียน เนื้อหา อาจฝึกพร้อมๆกันหรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างหลากหลาย และเน้นการใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ ใกล้เคียงกับความเป็นจริงผ่านกิจกรรม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ หรือการจำลองสถานการณ์

ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวคิดในการสอนทักษะการพูดว่าควรเริ่มต้นจากการนำเสนอ ความรู้ทางภาษา ซึ่งเป็นขั้นที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทางภาษาและช่วยทำให้เกิดความคล่องแคล่วใน การใช้ภาษา ตามด้วยขั้นฝึก เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างภาษาที่เรียนมา โดยผู้เรียนจะได้มี โอกาสใช้ภาษาได้อย่างอิสระ และขั้นสุดท้ายคือขั้นผลิตภาษา ผู้เรียนจะนำความรู้ทั้งหมดมาใช้ในการ สื่อสารโดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ

3.4 การประเมินทักษะการพูด

การประเมินทักษะการพูดสามารถประเมินก่อนการเรียนรู้ ระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการพูดไว้ ดังนี้

Oller (1979) ได้เสนอวิธีการประเมินทักษะการพูด ดังนี้

1) การอ่านออกเสียง (Reading aloud) คือ ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามเรื่องที่ผู้สอนกำหนด และประเมินความถูกต้องและเวลาที่อ่าน ซึ่งทำหลังจากการอ่าน

2) การสอบปากเปล่าด้วยวิธีการสอนแบบโคลซ (Cloze) คือ การเลือกข้อความสำหรับสอบ โดยอาจบันทึกเทปหรือข้อความที่อยู่ในรูปแบบพูด แต่ข้อความที่เลือกมาไม่ควรยากเกิน โดยให้ผู้เรียนฟังข้อความ 2 รอบ รอบแรกจะให้ฟังทั้งหมด หลังจากนั้นให้ฟังบางตอน และเว้นว่างให้ผู้เรียนพูดหรือเขียนข้อความลงในช่องว่าง

3) การเล่าเรื่อง (Narrative talk) คือ ผู้สอนจะเล่าเรื่องให้ผู้เรียนฟังจากนั้นให้ผู้เรียนเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังต่อ โดยผู้สอนจะทำการบันทึกเทปไว้และให้คะแนนภายหลัง การให้คะแนนจะให้ตามความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน

Heaton (1990) ได้ให้แนวทางในการประเมินการพูดดังนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation) ประกอบด้วย

1.1) การออกเสียงพยัญชนะ เช่น การออกเสียงเสียง th, sh และ t ดังนั้น ในระยะเริ่มแรกของการเรียนภาษาอังกฤษจึงควรมีการทดสอบการออกเสียง

1.2) การออกเสียงคำในประโยค คือ การที่ผู้สอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคซึ่งมีคำที่ผู้เรียนมักมีปัญหาในการออกเสียง ซึ่งการออกเสียงคำที่เป็นประโยคมักจะดีกว่าการออกเสียงคำเดี่ยวๆ เพราะในบริบทจริงมักจะเจอในรูปแบบประโยค

1.3) การอ่านออกเสียง คือ การทดสอบการอ่านออกเสียง โดยให้ผู้เรียนดูบทอ่านก่อนประมาณ 2-3 นาที เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างจินตนาการเรื่องราวตามสถานการณ์จริงได้ ซึ่งอาจเป็นจดหมายหรือคำชี้แจงต่างๆ

2) การใช้รูปภาพ คือ การใช้รูปภาพเป็นเครื่องมือในการทดสอบทักษะการพูด ในเรื่องการเลือกภาพต้องให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดและให้นักเรียนดูภาพก่อนประมาณ 2-3 นาทีก่อนที่ให้ผู้เรียนบรรยายภาพ จากนั้นให้ผู้เรียนจำและพูดปากเปล่า

2.1) ภาพที่ใช้สำหรับการบรรยาย คือ ภาพที่ใช้ในการทดสอบอาจจะเป็นภาพสิ่งของ ภาพเหตุการณ์สถานที่ หรือทัศนียภาพ ในการทดสอบผู้สอนอาจให้ผู้เรียนพูดถึงภาพเป็น

กลุ่ม บรรยายภาพคนหรือสิ่งของ เช่น ทำอะไร ที่ไหน โดนผู้สอนอาจช่วยเหลือผู้เรียนเช่นการถามเพื่อเสริมสร้างจินตนาการ และพยายามให้ผู้เรียนเดาว่าเกิดอะไรขึ้นในภาพ

2.2) ภาพที่ใช้สำหรับการเปรียบเทียบ คือ ผู้สอนให้ผู้เรียนบรรยายภาพที่มีลักษณะคล้ายกัน 2 ภาพ เช่น ผู้สอนให้ภาพแก่ผู้เรียนคนละภาพ จากนั้นให้บรรยายภาพของตนเอง และเปรียบเทียบภาพตนเองกับภาพผู้เรียนคนอื่นๆ

2.3) การลำดับภาพ คือ การลำดับภาพสมารถใช้ในการทดสอบการพูดได้ ครอบคลุมการเล่าเรื่องในโครงสร้างภาษาในอดีต

2.4) ภาพที่ละคำพูดไว้ คือ ภาพที่ละคำพูดไว้ให้นักเรียนเดาว่าคนพูดพูดอย่างไร สามารถทำเดี่ยวหรือคู่ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนพยายามพูดมากที่สุด

2.5) แผนที่ คือ การทดสอบความสามารถในการพูดบอกทิศทาง สามารถสอบเป็นคู่ได้ โดยคนหนึ่งบอกทิศทางและอีกคนเดินตามทิศทางที่เพื่อนบอก

3) การสัมภาษณ์ คือ วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการทดสอบทักษะการพูด เพราะการสัมภาษณ์สามารถประเมินการพูดในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ โดยอาจเริ่มต้นด้วยข้อมูลส่วนตัว เช่น ข้อมูลส่วนตัว งานอดิเรก เป็นต้น

3.1) การถามคำถาม คือ การถามคำถามผู้สอนพึงระวังไม่ให้เป็นการซักถาม ผู้สอนจึงควรเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า เพราะผู้สอนจะสามารถเลือกคำถามที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้ โดยต้องถามคำถามที่น่าสนใจและถามให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด ผู้สอนต้องไม่พูดมากเกินไป เพราะเป้าหมายของการสัมภาษณ์คือการวัดความสามารถในการพูดของผู้เรียน

3.2) การให้คะแนน คือ หลักการให้คะแนนต้องไม่ให้คะแนนผู้เรียนต่อหน้า เพราะอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ การให้คะแนนควรให้หลังจากที่ผู้เรียนออกจากห้องสัมภาษณ์ไปแล้ว

3.3) การทดสอบเป็นคู่ คือ การสัมภาษณ์แบบเป็นคู่ ข้อดีคือทำให้ผู้สอนได้ฟังผู้เรียนพูดกับเพื่อน เป็นการลดความตึงเครียดในการสัมภาษณ์ โดยในการสัมภาษณ์เป็นผู้สอนอาจมอบหมายภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพที่คล้ายคลึงกัน

Taylor (1983) ได้แบ่งการประเมินการพูดออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ ความเร็ว และการหยุดระหว่างพูด
- 2) ความถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา และด้านคำศัพท์
- 3) วงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับการสื่อสาร
- 4) การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะ การใช้เสียงสูงต่ำ

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดแบบภาพรวม (Holistic Rubrics) โดย (M. Spratt, 2005) แบ่งระดับการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ

คะแนน/เกณฑ์	ลักษณะการพูด
5 (ดีเยี่ยม)	มีทักษะการพูดที่ดีมาก มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4 (ดี)	พูดได้ดี มีข้อผิดพลาด แต่เป็นที่เข้าใจได้
3 (พอใช้)	การพูดมีข้อผิดพลาดทำให้ข้อความไม่มีความชัดเจน
2 (ปรับปรุง)	มีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พูดได้ในระดับข้อความที่จำกัด
1 (ไม่ผ่าน)	ไม่สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วน (Analytic Rubric) ซึ่งได้แบ่งหัวข้อการประเมินและอธิบายรายการประเมินในแต่ละส่วน

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนนรวม
	4	3	2	1		
1. ความถูกต้อง - ไวยากรณ์ - การออกเสียง - คำศัพท์	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์โครงสร้างประโยคถูกต้องสมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเน้นหนักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่วโครงสร้างภาษาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ว	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่วขาดการออกเสียงเน้นหนักโครงสร้างภาษามีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ออกเสียงคำ/ประโยคผิดหลักการออกเสียง ทำให้สื่อสารไม่ได้โครงสร้างภาษามีผิดพลาดเป็นจำนวนมาก	2	8
2. ความคล่องแคล่ว (fluency)	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดีมาก	พูดติดขัดบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน	พูดได้บ้างคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้	2	8

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
3. การแสดง ท่าทางประกอบ (Gesture)	แสดงท่าทาง ประกอบและพูด ด้วยน้ำเสียงที่ เหมาะสม มีความ มั่นใจดีมาก	แสดงท่าทาง ประกอบและพูด ด้วยน้ำเสียงที่ เหมาะสม มี ความมั่นใจใน ระดับดี	แสดงท่าทาง ประกอบและพูด น้อย น้ำเสียงไม่ หนักแน่น ขาด ความมั่นใจ คล้าย การท่องจำ	ไม่แสดงท่าทาง ประกอบกรพูด พูดแบบท่องจำ ไม่มีความมั่นใจ	1	4
รวม					5	20

กล่าวโดยสรุปว่า การประเมินผลทักษะการพูดถือเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญมาก โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้แนวทางไว้ กล่าวโดยสรุปคือ การทดสอบการออกเสียง การบรรยายภาพ และการสัมภาษณ์ โดยมีกิจกรรมอื่นที่เป็นการประเมินการพูดได้ เช่น การเติมช่องว่างและการแสดงบทบาทสมมติ และเกณฑ์การประเมินเป็นส่วนช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินได้ตรงตามความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โคนเกณฑ์การประเมินแบ่งรายการประเมินอย่างชัดเจน เช่น ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการพูด ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดแบบ Analytic Rubric และนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและกลุ่มตัวอย่าง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

งานวิจัยในประเทศ

ดิศพงษ์ อัมภผล (2020) ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิถีธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 21 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1)

นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 171.06 คิดเป็นร้อยละ 68.43 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 208.11 คิดเป็นร้อยละ 83.24 ซึ่งนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับดี

โชคชัย เตโซ (2019) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พิรพัฒน์ ยากกลาง (2019) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่น และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่น โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีระดับความพึงพอใจสูงสุด มีทัศนคติไปในทางบวก โดยเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นมีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

ศรินันท์ เอื้อนไธสงค์ (2017) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมี

วัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับบริการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

งานวิจัยต่างประเทศ

Natsuko (2011) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการสอนแบบเน้นภาระงานและการสอนแบบ PPP โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวน 2 ห้อง ห้องละ 24 คน เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบเน้นภาระงานนักเรียนต้องฟังคำบรรยาย คำสั่ง และสื่อสารโดยครูเป็นผู้บอข้อมูลให้และผู้เรียนค้นคว้าความหมาย พบว่าการสอนแบบเน้นภาระงานทำให้นักเรียนได้รับบริบทด้านการเรียนที่กว้าง และสามารถทำงานให้สมบูรณ์ผ่านการเรียนรู้ที่มีความสมจริง

Mora (2011) ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยมีใบงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาความฉลาดหลายด้าน โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือจำนวนนักเรียน 19 คน ในสาขาการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียน Cornelio เป็นระยะเวลา 10 เดือน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาสร้างแรงจูงใจและข้อตระหนักในการมีทักษะการเรียนรู้ด้านภาษาเพิ่มขึ้นหลังการมีการใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มีใบงานประกอบ

Abdullah (2012) ศึกษาผลของกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานที่มีต่อการเรียนคำศัพท์ ในรายวิชาการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวเปอร์เซียที่เรียนวรรณกรรม มหาวิทยาลัยใบงาน ประเทศอิหร่าน ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ซึ่งกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม ส่วนกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน เมื่อสิ้นภาคเรียนจะมีการจัดสอบวัดผลกับกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบภาระงานมีประสิทธิภาพในการสอบคำศัพท์มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

Sabil (2019) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนของ SMAN 1 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทำให้ทักษะการพูดของผู้เรียนมีการพัฒนามากขึ้น ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบหลังเรียน 2) นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับสูง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อให้งานวิจัยบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าความลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. ระยะเวลา
4. รูปแบบการวิจัย
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัด กรุงเทพมหานครแบ่งออกเป็น 10 ห้องเรียน นักเรียนรวมทั้งสิ้นจำนวน 360 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 จำนวน 35 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ
 - 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group pretest-posttest design)

	T1	X	T2
เมื่อ			
T1	คือ การทดสอบก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน		
X	คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		
T2	คือ การทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชิ้น ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
5.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

5.3 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือดังนี้

5.1.1 ศึกษาหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาและตัวชี้วัดของรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102) พบว่าสาระและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องได้แก่

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการและเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 12 ชั่วโมง ไม่รวมการ

ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งได้หัวข้อจากการปรึกษากับผู้ร่วมสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 และจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาอย่างเหมาะสม เริ่มจากเรื่องที่ย่างไปเรื่องที่ยาก

ตารางที่ 3 หัวข้อบทเรียนที่ใช้ บทเรียนย่อยและรายละเอียดในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

หัวข้อ	แผนที่	หัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
แบบทดสอบก่อนเรียน			1
What's cooking?	1	What do you want to eat?	2
	2	How to cook?	2
Know the rules	3	May I go out?	2
	4	Don't break the rules!	2
Let's go shopping!	5	Shopping time!	2
	6	Which one is better?	2
แบบทดสอบหลังเรียน			1

5.1.3 จัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.4 จำทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

5.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง สอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) โดยค่าที่ได้ต้อง ≥ 0.5 จึงถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเที่ยงตรงของเนื้อหา

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลคะแนนรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยที่

+1 หมายถึง แนใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แนใจว่าคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่น่าใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

5.17 จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของหัวข้อและเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้ทุกหัวข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

5.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

5.2.1 ศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม รูปแบบของแบบสอบถามและลักษณะของแบบสอบถามที่ดี

5.2.2 นำวิธีที่ได้เรียนรู้มาสร้างเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีลักษณะเป็นระดับการประเมินค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ

5	หมายถึง	พึงพอใจในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจในระดับ มาก
3	หมายถึง	พึงพอใจในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจในระดับ น้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

5.2.3 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

5.2.4 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) โดยค่าที่ได้ต้อง ≥ 0.5 จึงถือว่าข้อคำถามมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
$\sum R$	แทน	ผลคะแนนรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยที่

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นผู้วิจัยนำผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ซึ่งเป็นค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จากนั้นผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

5.2.5 นำแบบสอบถามไปใช้สอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

5.2.6 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์

5.3 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือดังนี้

5.3.1 ศึกษาหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาและตัวชี้วัดของรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102)

5.3.2 ศึกษาเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อนำมาสร้างตารางกำหนดเนื้อหาและน้ำหนักข้อสอบ (Table of test Specification) จำนวน 6 ข้อ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์ของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4 กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (Table of English Speaking Test Specification)

Objectives	Skill	Text types	No. of Items	Scoring
To be able to ask and answer about things on the menu	Speaking	Dialogue	1-5	4 = Excellent 3 = Very good
To be able to use the expressions to ask and answer questions about the food	Speaking	Dialogue		2 = Good 1 = Fair
To be able to ask for and respond to requests and permission	Speaking	Dialogue		4 = Excellent 3 = Very good
To be able to understand rules and consequences	Speaking	Dialogue		2 = Good 1 = Fair
To be able to talk about shopping	Speaking	Dialogue		1 = Fair
To be able to ask for and give shopping advice	Speaking	Dialogue		

5.4.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดโดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์ จำนวน 6 สถานการณ์

5.4.4 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาแก้ไข

5.4.5 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) โดยค่าที่ได้ต้อง ≥ 0.5 จึงถือว่าข้อคำถามมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา

5.4.6 จากนั้นนำผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่าอยู่ในระดับ 1.00 และนำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน มีขั้นตอนดังนี้

1. แนะนำวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติขณะจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
2. ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ และบันทึกผล
3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 6 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลา 6 สัปดาห์ วันละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน
4. ผู้เรียนทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบทักษะการพูด จำนวน 10 ข้อและบันทึกผล
5. ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
6. นำผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ
7. แปลความหมายโดยการวิเคราะห์แบบสอบถามตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

7. สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 หาความเที่ยงตรงโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) โดยค่าที่ได้ต้อง ≥ 0.5 จึงถือว่าข้อคำถามมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

7.2 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test ซึ่งตั้งเกณฑ์ไว้ในระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

7.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ (Linkert, 1961) วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำไปแปลความหมาย ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายความว่า	พึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.49	หมายความว่า	พึงพอใจมาก
2.51 - 3.49	หมายความว่า	พึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.49	หมายความว่า	พึงพอใจน้อย
1.00 - 1.49	หมายความว่า	พึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน แบบทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 6 แผน หลังจากการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกับกับแบบทดสอบก่อนเรียน และนำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	df	Sig
ก่อนทดลอง	35	20	10.69	2.37	-20	34	0.00
หลังทดลอง	35	20	18.11	2.27			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 10.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.37 คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเท่ากับ 18.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27 จากการทดสอบความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า t พบว่า ค่า t เท่ากับ -20 แสดงว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้น มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ รวมจำนวน 15 ข้อ หลังจากการทำกรทดลองทั้งหมด 3 บท และนำผลมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายระดับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับ
ด้านเนื้อหา					
1	เนื้อหาในการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.83	0.45	พึงพอใจมากที่สุด	1
2	เนื้อหามีความตรงตามความสนใจของผู้เรียน	4.63	0.65	พึงพอใจมากที่สุด	2
3	เนื้อหาในชั้นการปฏิบัติภาระงานมีความท้าทาย ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดและความรู้ด้านไวยากรณ์ได้อย่างเต็มที่	4.49	0.66	พึงพอใจมาก	4
4	ประโยคที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดี ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	4.54	0.66	พึงพอใจมากที่สุด	3

ข้อ	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับ
5	คำศัพท์และประโยคมีความหลากหลายสามารถปรับใช้ได้หลายสถานการณ์	4.37	0.81	พึงพอใจมาก	5
	รวม	4.57	0.64	พึงพอใจมากที่สุด	1
ด้านการจัดการเรียนรู้					
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ	4.20	0.96	พึงพอใจมาก	5
7	กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน	4.37	0.73	พึงพอใจมาก	4
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพร้อมสู่การปฏิบัติภาระงาน	4.40	0.74	พึงพอใจมาก	3
9	กิจกรรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและทบทวนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	4.49	0.70	พึงพอใจมาก	2
10	กิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนช่วยให้ทักษะการพูดของผู้เรียนพัฒนามากขึ้น	4.51	0.74	พึงพอใจมากที่สุด	1
	รวม	4.39	0.77	พึงพอใจมาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
11	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รูปแบบใหม่	4.57	0.61	พึงพอใจมากที่สุด	1
12	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์เสมือนจริง	4.51	0.74	พึงพอใจมากที่สุด	3
13	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน	4.51	0.70	พึงพอใจมากที่สุด	4
14	ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติงานสามารถนำไปใช้ต่อยอดได้	4.54	0.70	พึงพอใจมากที่สุด	2
15	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้	4.26	0.82	พึงพอใจมาก	5

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับ
	ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ				
	รวม	4.48	0.71	พึงพอใจมาก	2
	เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.48	0.71	พึงพอใจมาก	

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทั้ง 3 บท อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีค่า ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.71) และด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่า ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านเนื้อหา ข้อที่ 1 เนื้อหาในการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.45) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา ข้อที่ 2 เนื้อหา มีความตรงตามความสนใจของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.65) และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ข้อที่ 11 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

จากการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยในแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 4.20 - 4.83 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group pretest-posttest design) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการพูด โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการเลือกมา 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แผน 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเสริมทักษะการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ตามวิธีของ Linkert ซึ่งมี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านการจัดการเรียนรู้ 3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 3) แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 4) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 12 ชั่วโมง โดยรายละเอียดในการวิจัยมีดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ในการเลือกหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้อย่างไร ผู้วิจัยเลือกจากหนังสือเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีหัวข้อเกี่ยวกับอาหาร กฎต่างๆ และการเลือกซื้อสินค้า
2. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำเครื่องมือไปตรวจหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ทดลอง
3. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบทดสอบมีจำนวน 10 ข้อ
4. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ประกอบด้วย 1) What do you want to eat? 2) How to cook? 3) May I go out? 4) Don't

break the rules! 5) Shopping time! และ 6) Which one is better? ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง

5. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

6. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

7. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test แบบจับคู่ และวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลไปแปลค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีระดับสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่าทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนดีขึ้น เนื่องมาจากมีการออกแบบตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามแนวคิดของ Willis (1996) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) 2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) และ 3) ขั้นหลังมุ่งเน้นภาษา (Language focus) ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เข้ากับผู้เรียนหรือกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสุ่มแบบกลุ่ม โดยผู้เรียนกลุ่มนี้มีทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี เมื่อดูจากผลการเรียน

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 พบว่าผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเครื่องมือวิจัยโดยเริ่มจากแผนการจัดการเรียนรู้มาใช้กับกลุ่มผู้เรียนดังกล่าว โดยก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้มีการสำรวจสิ่งที่ผู้เรียนกำลังสนใจและใกล้ตัวผู้เรียน อีกทั้งมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือของผู้เรียนตามที่โรงเรียนกำหนด ชั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ผู้วิจัยเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะเรียนและเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เข้าใจว่าภาระงาน (Task) นั้นช่วยอะไร โดยใช้กิจกรรมภาระงานรูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive) ของ Willis and Willis (2007) เช่น การระดมสมอง (Brainstorming) และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experience) มาเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงและสนใจบทเรียน ชั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นปฏิบัติงานที่สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์เสมือนจริงที่มีความหลากหลายและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม อีกทั้งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Language focus) ในชั้นนี้ผู้เรียนได้นำเสนอ สะท้อน และสรุปผลการปฏิบัติงาน โดยมีการแลกเปลี่ยนร่วมกันภายในชั้นเรียน ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและแก้ไขความผิดพลาดของผู้เรียน สอดคล้องกับ (Hasan, 2014) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลลัพธ์ปรากฏว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

2. แบบฝึกทักษะและกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าและมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ Nunan (1999) ด้านการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal) ซึ่งมีรูปแบบที่มีความน่าสนใจและใช้กับกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การทำงานร่วมกัน (Co-operating) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมนี้มาเป็นแนวคิดในการออกแบบแบบฝึกทักษะและกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งพื้นฐานของผู้เรียนนั้นไม่กล้าแสดงออกและไม่กล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร หากผู้เรียนต้องทำคนเดียว ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงจุดนี้จึงทำให้คิดว่า หากผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน สร้างสรรค์ผลงาน และนำเสนอร่วมกันจะเกิดผลดี ซึ่งผลจากการทำกิจกรรมพบว่าผู้เรียนมีความกล้าใช้ภาษามากยิ่งขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากการที่ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ (Sae-ong, 2010) ที่กล่าวถึงผลของการวิจัยว่าประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานในกระบวนการกลุ่ม มีการทำงานร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น มีความกล้าในการใช้ภาษา และไม่กลัวความผิดพลาด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังส่งเสริมกิจกรรมที่มีความหลากหลาย โดยนำเอากิจกรรมของ

Prabhu (1987) คือ กิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป (Information gap activity) ให้ผู้เรียนทั้งห้องได้มีปฏิสัมพันธ์และใช้ภาษาสื่อสารมากขึ้น และเรียนรู้ถึงความหลากหลายของสำเนียง ผลของการทำกิจกรรมที่ผนวกกับแบบฝึกทักษะนั้นส่งผลให้ทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดที่ผู้เรียนได้แสดงออกความสามารถของตนเอง ลดความกลัวในการใช้ภาษา และมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาในการสื่อสาร อีกทั้งเนื้อหามีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงของผู้เรียน จากการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้น ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ซึ่งเป็นผลจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบที่มีความหลากหลาย ไม่ตึงเครียด และไม่กดดันเนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานเป็นคู่ และกลุ่มในสถานการณ์ที่เสมือนจริงที่ผู้สอนสร้างขึ้น อีกทั้งบทเรียนมีความสอดคล้องกับความชอบของผู้เรียน และเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน สอดคล้องกับ Sae-ong (2010) พบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมมีมุมมองในเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นเรียน เนื่องจากภาระงานจะมีความแตกต่างและหลากหลาย ในขณะที่ปฏิบัติภาระงานผู้เรียนไม่รู้สึกลัวว่าเนื้อหามีความยากเกินไป เนื้อหามีความเหมาะสมกับความชื่นชอบของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนมีความประทับใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้เรียนให้ข้อเสนอว่า ผู้สอนให้ความสบายใจกับผู้เรียน รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน ซึ่งผู้สอนทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำชี้แนะและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด นอกจากนี้บรรยากาศในชั้นเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก ผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมในรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มเก่งช่วยกลุ่มอ่อน ทำให้ในชั้นเรียนไม่มีนักเรียนคนใดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะด้านการพูดไปพร้อมกับเพิ่มความกล้าแสดงออก ความกล้าในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น ตามที่ Hasan (2014) กล่าวไว้ว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมโดยวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานในชั้นเรียน ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้ภาษาในวิธีการที่แปลกใหม่ อีกทั้งภาระงานไม่ได้มีรูปแบบการสอนที่หลากหลายมากนัก แต่บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานและมีความน่าสนใจ อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนมีความคิดริเริ่มที่จะให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ภาระงานควรมีความหลากหลาย และควรมีการประยุกต์ให้เข้าความสนใจและสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ตรงกับความสนใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้
2. การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ควรจัดให้มีความทั่วถึง เน้นการใช้ภาษาสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอย่างสนุกสนานและผ่อนคลายในการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร
3. การจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั้นควรดึงดูดความสนใจของผู้เรียนต่อเนื้อหา และกิจกรรมให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรใช้รูปแบบของภาระงานอื่นที่ช่วยในการพัฒนาด้านทักษะภาษาอังกฤษว่ารูปแบบใดมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาอย่างเต็มความสามารถ
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปลี่ยนแปลงหัวข้อการวิจัยให้มีความทันสมัย และตรงกับการเปลี่ยนแปลง

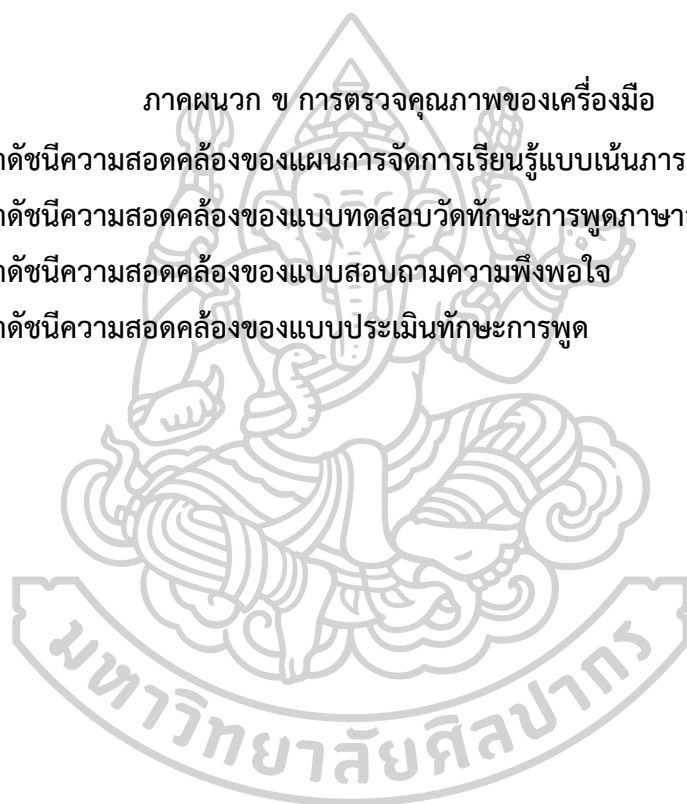
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ ตาละลักษมณ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
2. อาจารย์ตรีสุข สุนทรวิภาค ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
3. นายณัฐดนัย สุวรรณสังข์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข การตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ
4. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการพูด

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ที่	รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความ คิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	สาระสำคัญ						
	1.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	1.3 เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2.2 สามารถวัดและประเมินทักษะได้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2.3 เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3.	สาระการเรียนรู้						
	3.1 เนื้อหาตรงกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3.2 มีความหลากหลายและน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3.3 เนื้อหามีความชัดเจน ผู้เรียนนำไปปรับใช้ได้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4.	กระบวนการจัดการเรียนรู้						
	4.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	4.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	4.3 กิจกรรมมีเหมาะสมกับเวลา	+1	0	+1	3	0.67	สอดคล้อง
5.	สื่อการเรียน						
	5.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	5.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	5.3 เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6.	การวัดและประเมินผล						
	6.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	6.2 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ที่	รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความ คิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	6.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

Objectives	Items	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
		1	2	3			
To be able to ask and answer about things on the menu	1. What do you prefer between Pizza and Pad Thai? Why?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2. How the _____ taste like?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3. What's your favorite food?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
To be able to use the expressions to ask and answer questions about the food	2. How the _____ taste like?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
To be able to ask for and respond to requests for permission	6. Would it be okay if I eat snack in the classroom?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
To be able to understand rules and consequences	4. What other advice would you give someone who is in a fire?	+1	+1	0	3	1	สอดคล้อง
	5. What's the scariest situation you have ever been in?	+1	+1	0	3	1	สอดคล้อง

Objectives	Items	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	6. Would it be okay if I eat snack in the classroom?	+1	+1	0	3	1	สอดคล้อง
To be able to talk about shopping	7. Where do you go most of your shopping?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	8. What do you think of my new dress?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	9. Where do you go to buy clothes? Why?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
To be able to ask for and give shopping advice	10. Which is better advice in your opinion between smartphone and tablet?	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	1	2	3			
ด้านเนื้อหา						
1. เนื้อหาในการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2. เนื้อหามีความตรงตามความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3. เนื้อหาในชั้นการปฏิบัติการงานมีความท้าทาย ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดและความรู้ด้านไวยากรณ์ได้อย่างเต็มที่	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4. ประโยคที่ใช้ในการปฏิบัติการงาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดี ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5. คำศัพท์และประโยคมีความหลากหลาย สามารถปรับใช้ได้หลายสถานการณ์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
ด้านการจัดการเรียนรู้						
6. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพร้อมสู่การปฏิบัติการงาน	+1	0	+1	3	1	สอดคล้อง
9. กิจกรรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและทบทวนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10. กิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนช่วยให้ทักษะการพูดของผู้เรียนพัฒนามากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
11. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

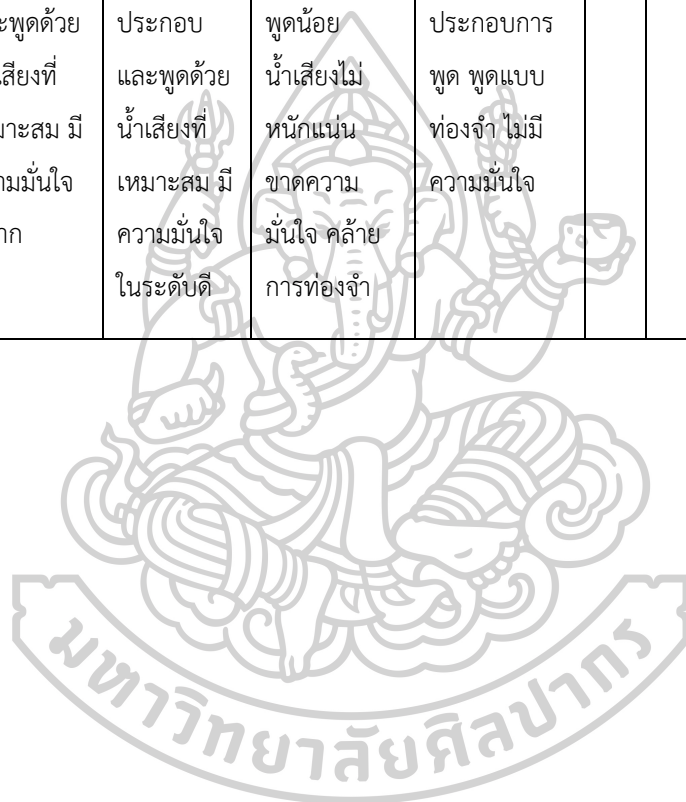
รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รูปแบบใหม่						
12. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เสมือนจริง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนร่วม ชั้นและผู้สอน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14. ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติงานสามารถ นำไปใช้ต่อยอดได้	+1	+1	0	3	0.67	สอดคล้อง
15. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบประเมินทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความ คิดเห็น
					คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	4	3	2	1						
1. ความถูกต้อง (Correctness) - ไวยากรณ์ - การออกเสียง - คำศัพท์	ออกเสียง คำศัพท์และประโยคได้ ถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง หลักการ ออกเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค อย่าง สมบูรณ์ โครงสร้าง ประโยค ถูกต้อง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และประโยคได้ ถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง มี เน้นหนักใน คำ/ประโยค เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ภาษา ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก โครงสร้าง ภาษา มี ข้อผิดพลาด เล็กน้อย	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียง ทำให้ สื่อสารไม่ได้ โครงสร้าง ภาษา ผิดพลาดเป็น จำนวนมาก	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2. ความคล่องแคล่ว (fluency)	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้ดีมาก	พูดติดขัด บ้าง แต่ยังสามารถ สื่อสารได้ดี	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความ คิดเห็น
					คนที่ 3	คนที่ 2	คนที่ 1			
	4	3	2	1	1	2	3			
3. การแสดง ท่าทาง ประกอบ (Gesture)	แสดงท่าทาง ประกอบ และพูดด้วย น้ำเสียงที่ เหมาะสม มี ความมั่นใจ ดีมาก	แสดง ท่าทาง ประกอบ และพูดด้วย น้ำเสียงที่ เหมาะสม มี ความมั่นใจ ในระดับดี	แสดงท่าทาง ประกอบและ พูดน้อย น้ำเสียงไม่ หนักแน่น ขาดความ มั่นใจ คล้าย การท่องจำ	ไม่แสดง ท่าทาง ประกอบการ พูด พูดแบบ ท่องจำ ไม่มี ความมั่นใจ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Lesson Plan 1

Subject: Basic English 6 E23102

Class: Grade 9

Time: 2 Period (s)

Unit Name: What's cooking?

Topic: What do you want to eat?

Terminal Objective:

By the end of the lesson, the students will be able to ask and answer about things on the menu

Enabling Objectives:

1. To be able to tell what their friends' favorite dishes are.
2. To be able to ask and answer what food or drink they prefer

Expected Behaviors:

1. To be more confident when they speak
2. To participate in doing activities
3. To be good listener

Language Focus:

- **Skill focused:** Speaking and writing skill
- **Target vocabulary:** breakfast/lunch/dinner/dessert/salty/sour/folk/knife
- **Target form:**
 1. would prefer/prefer: S + would prefer + N. / S + prefer + to V.1
 2. Present simple: S + V.1
 3. Past simple: S + V.2
 4. Questions for asking about what food do they prefer or what food do they want to eat:
 - What do you want to order?
 - What do you want for breakfast?
 - Would you rather have a cup of tea or coffee?
 - Do you prefer to eat at home or at a restaurant?
 - What did you have for breakfast?

5. Answering the questions:

- I want to order ____.
- I want ____ for breakfast.
- I prefer to ____.
- I had ____.
- I would like to order ____.

Materials:

- iPad
- New Frontiers book
- PowerPoint about “would prefer/would rather/vocabulary about food”
- Worksheet
- Flashcard

Steps	Contents	Teacher's Activities	Students' Activities	Teaching Aids
<p>Pre-task 30 minutes</p>	<p>- How to use <i>would rather</i>, <i>would prefer</i> and <i>prefer</i> to talk about things you like most</p> <p>- Present simple: for habits or things that students do regularly</p> <p>- Past simple: for finished actions, states or habits in the past</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ The teacher asks the students about what their favorite food by guided question: <ul style="list-style-type: none"> ➤ What's your favorite food? My favorite food is/are ____. ➤ What did you have for breakfast? I had ____ for breakfast. ➤ The teacher shows the food pictures and has students to tell vocabulary of each picture. ➤ The teacher shows students how to ask and tell about their favorite food by using guided questions and teaches vocabulary about food. ➤ The teacher describes how to do the survey. ➤ The teacher random ten students to present their own 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ The students repeat after teacher to read the sentences. ➤ The students make a pair and talk with a partner and answer the questions with their own answer. ➤ The students write down what their favorite food. ➤ The students do the survey by asking friends at least five 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Flashcard ➤ PPT ➤ Worksheet

Steps	Contents	Teacher's Activities	Students' Activities	Teaching Aids
		information.	people and fill the information in the gap ➤ The students make a pair to do "Role playing".	
Task cycle 70 minutes	<p>Questions for asking about what food do they prefer or what food do they want to eat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - May I get your order? - What would you like to order?? - Would you rather have a cup of tea or coffee? - Do you prefer to eat at home or at a restaurant? - What did you have for breakfast? 	<p>Task</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ The teacher has the students sit in pair and gives them the menu. ➤ The teacher describes about next activity, it's called "Role playing" and give them an example script and let them practice. <p>Planning</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ The teacher corrects their mistake after finished presenting. 	<p>Task</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ The students in each pair discuss about the script and practice. <p>Planning</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ The students show their role play. The situation is at the restaurant. One of them will be a customer and another will be a waiter/waitress. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ The menu ➤ Restaurant background (PPT) ➤ Flashcard

Steps	Contents	Teacher's Activities	Students' Activities	Teaching Aids
	Answering the questions: - I would like ____ for drink. - I want ____ for breakfast. - I would rather have ____. - I prefer to ____. - I had ____. - I would like to order _____.	Report ➤ The teacher evaluates their speaking skill.	Report ➤ The students in each pair are conclude about what they have learnt.	
Language focus 20 minutes	- The evaluation form to evaluate themselves.	➤ The teacher concludes overall and give the form to students for evaluating themselves.	Analysis ➤ The students summarize grammatical rule by themselves. Practice ➤ Let the students answer the question they have learnt by using different menu.	➤ Flashcard

After teaching notes

.....

Teacher

Signature _____

(Ms. Mai-ngern Kaen-asa)

____ / ____ / ____

Worksheet 1

Activity 1

Directions: Write your three favorite food and what you prefer most.

1.
2.
3.

Activity 2

Directions: Talk with a partner and fill the information in the gap and write in the sentences below.

No.	Name	Food 1	Food 2	Food 3
1				
2				
3				
4				
5				

1.
2.
3.
4.
5.

Worksheet 2

Activity 3

Directions: Complete the conversation between the customer and waiter/waitress at the restaurant by using the guide sentences below.

Waiter: Hello, I'll be your waiter/waitress today.

Customer: Hi, _____, _____?

Waiter: _____

Customer: _____

Waiter: _____

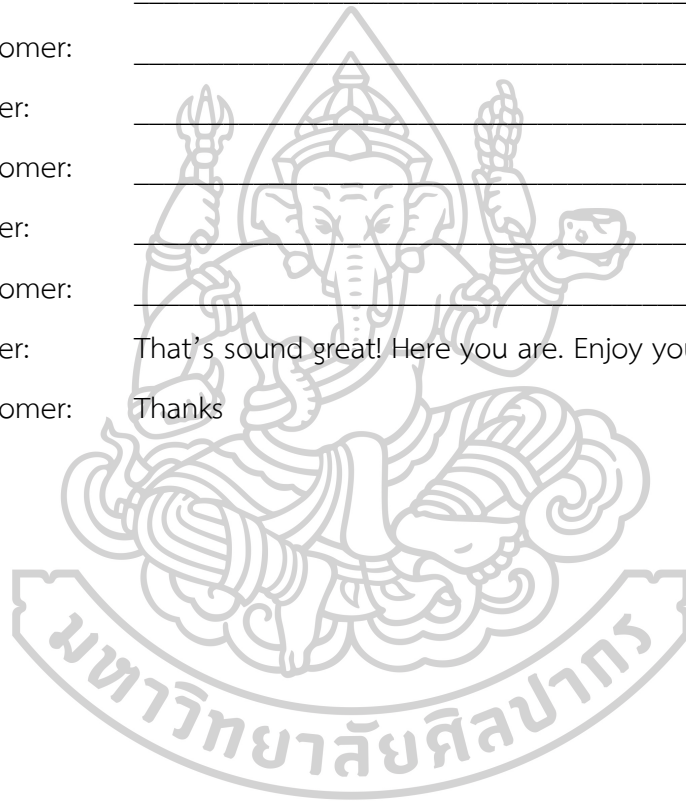
Customer: _____

Waiter: _____

Customer: _____

Waiter: That's sound great! Here you are. Enjoy your meal!

Customer: Thanks

ตัวอย่างขณะการปฏิบัติการงาน

ตัวอย่างขณะการปฏิบัติภาระงาน

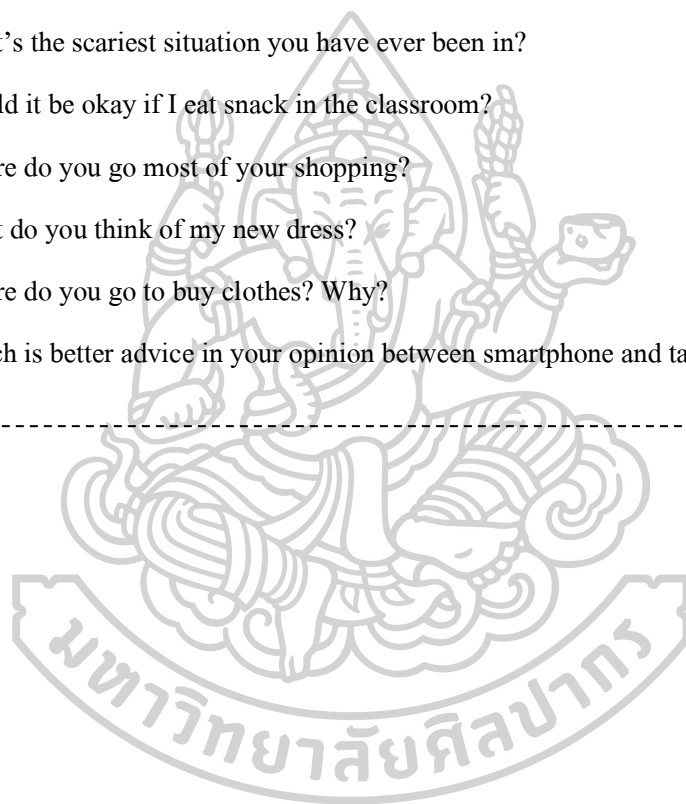
ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Pretest/Post-test

Directions: The students answer 10 questions with their own information.

1. What do you prefer between Pizza and Pad Thai? Why?
 2. How the ____ taste like?
 3. What's your favorite food?
 4. What other advice would you give someone who is in a fire?
 5. What's the scariest situation you have ever been in?
 6. Would it be okay if I eat snack in the classroom?
 7. Where do you go most of your shopping?
 8. What do you think of my new dress?
 9. Where do you go to buy clothes? Why?
 10. Which is better advice in your opinion between smartphone and tablet?
-

ภาคผนวก ข

1. หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
2. หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย
3. หนังสือขอข้อมูลและถ่ายภาพ
4. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ อว 8612/ 153

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ ตาละลักษณ์

ด้วย นางสาวไหมเงิน แก่นอาสา รหัสประจำตัว 630620166 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/152

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ตรีณัฐ สุนทรวิภาต

ด้วย นางสาวไหมเงิน แก่นอาสา รหัสประจำตัว 630620166 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิต มัธยม "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/154

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายณัฐดนัย สุวรรณสังข์

ด้วย นางสาวไหมเงิน แก่นอาสารหัสประจำตัว 630620166 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิต มัธยม "

ในกรณีนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/150

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัธยม

ด้วย นางสาวไหมเงิน แก่นอาสา รหัสประจำตัว 630620166 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิต มัธยม " มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 35 คนที่กำลังศึกษารายวิชา อ23102 ภาษาอังกฤษ 6 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวิวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๑

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัธยม

ด้วย นางสาวไหมเงิน แก่นอาสา รหัสประจำตัว 630620166 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิต มัธยม " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 35 คน ที่กำลังศึกษารายวิชา อ23102 ภาษาอังกฤษ 6 ปีการศึกษา 2/2556 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในกรณี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวัฒนชัย)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ 148

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

12 มกราคม 2567

เรื่อง ขอข้อมูลและถ่ายภาพ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัธยม

ด้วย นางสาวไหมเงิน แก่นอาสา รหัสประจำตัว 630620166 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิต มัธยม " มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5-8 ขอถ่ายภาพขณะผู้ปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน ถ่ายวิดีโอขณะนักเรียนสนทนา ช่วงเดือนมกราคม 2567 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ข้อมูลและถ่ายภาพแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชพัฒนรัชย์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

รายการอ้างอิง

- Abdullah. (2012). The Impact of Task-Based Approach on Vocabulary Learning in ESP Courses [Reports - Research]. *English Language Teaching*, 5(10), 118-128. (Canadian Center of Science and Education)
- Bachman, L. a. A. P. (1996). *Language Testing in Practice* Oxford: Oxford University Press.
- Breen, M. (1987). *Language learning tasks*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Brown, A. (1987). *Metacognition, executive control, self-regulation, and other more mysterious mechanisms*. Hillsdale: NJ.
- Brown, G. (1999). *Teaching the Spoken Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Brown, H. D. (2007). *Principle of language learning and teaching*. NY: Pearson Longman.
- Bygate, M. (1995). *Speaking*. Oxford: Oxford University.
- Byrne, D. (1991). *Teaching Oral English*. Singapore: Longman Group.
- Candlin, C. (1987). *Towards task-based language learning*. Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall.
- Carroll, B. J. (1980). *Testing Communicative Performance: An interim study*. Oxford: Pergamon Press.
- Ellis, R. (1984). *Classroom Second Language Development*. Oxford: Pergamon.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Florez, M. A. C. (1999). *Improving Adult English Language Learners' Speaking Skills*.
- Harmer. (1988). *The Practice of English Teaching*. (London: Longman)
- Harmer, J. (1991). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.
- Harris, D. P. (1974). Teaching English as Second Language. *The Modern Language Journal*.
- Hasan, A. (2014). The effect of using task-based learning in teaching English on the oral performance of the secondary school student. *International Interdisciplinary Journal of Education*, 3(2), 250-264.

www.ijoe.org/v3/IJJOE_10_02_03_2014.pdf

- Hatala, M. (2002). The Evaluation of Learning Object Repository Technologies: Portals for On-line Objects for Learning. *Journal of distance education*, 17, 67-79.
- Heaton, J. B. (1990). *Classroom Testing*. New York: Longman Group UK Ltd.
- Kemp, J. T., D. (1998). 'Guidelines for portfolio assessment in teaching English.' English Inspectorate Ministry of Education.
- Konman, S. (2015). *The Development of English Academic Reading Exercises Focusing on Task-Based Teaching of Mutayomsuksa Five Student of Princess Chulabhorn's College Mukdahan* Master of Education Thesis Program in Teaching English as a Foreign Language Graduate School Silpakorn University].
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Long, M. (2015). *Second language acquisition and task-based language teaching*. West Sussex: John Wiley & Sons Ltd.
- Mora, L. S. (2011). *Task-Based Learning Worksheets that promotr the development of multiple intelligences* University De Cuenca.
- Natsuko, S. (2011). *Task-based language teaching versus traditional production-based instruction: Do they result in different classroom processes?* New Zealand: University of Sydney Papers in TESOL.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge University Press.
<https://doi.org/DOI: 10.1017/CBO9780511667336>
- Oller, J. W. (1979). *Language Test at School: A Pragmatic Approach*. London Longman Inc.
- Pattison, P. (1987). *Developing communication skills*. England: Cambridge University press.
- Paulston, C. B. (1979). *Teaching English as a Second Language Technique and Procedure*. Cambridge: Winthrop Publisher, Inc.
- Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Richards, J. C. (2001). *Curriculum development in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Sabil, M. (2019). Task- Based Language Teaching TBLT in Improving Students' Speaking Proficiency *Eduvelop: Journal of English Education and Development*, 4, 31-36. <https://doi.org/10.31605/eduvelop.v4i1.779>
- Sae-ong, U. (2010). *The use of task-based learning and group work incorporating to develop English speaking ability of Mathayom suksa 4 student Srinakharinwirot University, Thailand*. [http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_Fpr_Lan\(M.A.\)/Uraiwan_S.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_Fpr_Lan(M.A.)/Uraiwan_S.pdf)
- Scott, R. (1981). *Speaking Communication in the classroom*. London: Longman Group Limited.
- Skehan, P. (2000). *A cognitive approach to language learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Sofyana. (2015). Task based language Teaching in improving students' speaking skill through cartoon story maker.
- Spratt, M. (2005). Washback and the classroom: the implications for teaching and learning of studies of washback from exams. *Language Teaching Research*, 9(1), 5-29.
- Spratt, M., Pulverness, A., & Williams, M. (2005). *Speaking: the TKT course*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Taylor, B. P. (1983). *Teaching ESL: Incorporating a Communicative Student Centered Component* (Vol. 17). TESOL QUARTERLY.
- Thornbury, S. (2005). *How to Teach Speaking*. England: Pearson Educational Limited.
- Valette, R. M. (1977). *Modern language testing: Modern language testing*.
- Willis, D., and Willis, J. (2007). *Doing task-based teaching*. Oxford: Oxford University.
- Willis, J. (1996). *A Flexible Framework Task-based learning*. Oxford: Heinemann.
- กัลยารัตน์ เศวตนันท์, ก. ค. (2553). การร่วมนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดในรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 สำหรับนักเรียนระดับปริญญาตรี. (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ)
- เดโช, โ. (2019). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2670>

- ธวัชร, ต. (2557). รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทสนทนาภาษาอังกฤษ =: *Development of speaking skills for everyday life using conversation exercises*. สถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ยากกลาง, ภ. อ. พ. (2019). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- รัตฐา, โ. (2559). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/1463> (มหาวิทยาลัยศิลปากร)
- สุระรินทร์, พ. (2556). เรียนภาษาอังกฤษอย่างไรให้เก่ง โดยไม่มีครูสอน. http://surarin81.blogspot.com/2010/08/blog-post_21.html
- แสงระวี, ต. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมภผล, ต. (2020). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารบัณฑิตศึกษา, 16 No. 74. (มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร)
- อินทนาม, ส. (2011). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เอื้อนไธสงค์, ศ. (2017). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/1402>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวไหมเงินนแ ก่นอาสา
วุฒิการศึกษา	2546 ประถมศึกษา โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) จังหวัด อุบลราชธานี
	2551 มัธยมต้น-มัธยมปลาย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัด อุบลราชธานี
	2557 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
	2563 สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

